

treball

NÚM. 176 · NOVEMBRE 2008 · PREU: 1,05€

9 assemblea nacional

Sabadell, novembre de 2008

**EL NEOLIBERALISME EN CRISI
SOLUCIONS D'ESQUERRES I ECOLOGISTES**

LA REVISTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

Publicació fundada el 1936 com a òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

INFORME DE GESTIÓ DE JOAN SAURA

APROVAT L'INFORME "LA FORÇA DE LA RADICALITAT ÚTIL"

El president d'ICV va presentar al passat Consell Nacional el seu balanç de gestió, aprovat amb només dues abstencions. L'Informe, dividit en deu punts, fa el balanç organitzatiu, electoral i del paper d'ICV al Govern. El document emplaça a reforçar l'organització en els proper anys.

Foto: Núria Casal

El passat 28 d'octubre es va celebrar un Consell Nacional Extraordinari, el darrer CN abans de la 9a Assemblea Nacional. El punt més rellevant que es va tractar va ser la presentació de l'informe de gestió que Joan Saura presentarà a l'Assemblea, titulat "La força de la radicalitat útil". El document, que va ser aprovat amb només dues abstencions, explica els quatre objectius concrets que ha de tenir la 9a Assemblea.

En primer lloc, posar en comú l'anàlisi de l'evolució i de la situació actual d'ICV, corregint-ne els possibles errors i deficiències. En segon lloc, relançar el projecte d'ICV, decidint l'estratègia política pel proper període. En tercer lloc, escollir la nova direcció, donant un pas més en la paritat i en la renovació dels organismes de direcció. Finalment, l'evolució dels esdeveniments, la rapidesa i profunditat de la crisi econòmica tant a nivell internacional com a Espanya i a Catalunya, fa imprescindible que incorporem un nou objectiu estratègic per a l'Assemblea Nacional: l'anàlisi de la crisi del neoliberalisme i el debat de les alternatives que ICV proposa.

Per altra banda, el balanç de gestió fa una anàlisi de la situació d'ICV a diferents nivells. En primer lloc, es parla del context de crisi econòmica actual i del paper que ICV ha de jugar-hi. En segon lloc, es fa un balanç organitzatiu que analitza l'increment d'adherits i d'adherides, el funcionament dels òrgans de direcció i els reptes de futur. En tercer lloc, es fa un balanç electoral dels diferents processos electorals des de l'any 2004. Finalment, s'avalua quin ha estat el paper d'ICV a les institucions, al Govern, al Congrés, als ajuntaments i a Europa.

En aquest sentit, Saura ha indicat que "cal que la 9a Assemblea sigui de diagnòstic, de propostes de cara a la societat per situació de crisi, perquè no ens podem quedar mirant-nos el melic". Per això el líder d'ICV proposa "un seguit de mesures que l'Assemblea ha d'aprovar, com la necessitat de refundar els organismes econòmics internacionals, o la desaparició dels paradisos fiscals", entre d'altres. Saura també ha explicat que "des d'ICV proposem un acord solidari per fer front a la crisi, i que les seves conseqüències no recaiguin sobre els i les més febles.

Avui són políticament fonamentals dues qüestions: d'una banda, fer polítiques socials i prioritzar la llei de la dependència, i fugir de propostes de sectors conservadors com l'abaratiment de l'acomodament, i d'altra banda, apostar decididament per un canvi de model productiu i un nou model energètic".

En aquest sentit, el document de balanç fa una crònica del que anomena "la triple dimensió de la crisi financera, alimentària i energètica", responsabilitza els governs estatals d'Aznar i Zapatero de part de les conseqüències que ara s'estan pagant i defineix els eixos bàsics per aconseguir una sortida socialment justa a la crisi.

Un altre dels apartats del document defensat per Saura és el que fa referència al reforç de l'organització. El document explica que en el període 2004-2008 s'ha incrementat el total de militants d'ICV un 33%. En quant a òrgans de direcció, es fa balanç del funcionament del Consell Nacional, que s'ha reunit amb regularitat, igual que la Secretaria Política, que segons el document "ha estat un espai de direcció política estable", però no valora tan positivament la Permanent, ja que considera que "ha funcionat amb força més irregularitat". Al text s'expliquen les cinc principals mancances organitzatives del període 2004-2008. En primer lloc, Saura va afirmar que "a ICV ha hagut un desplaçament important de molts dirigents polítics importants al Govern". El segon problema detectat és que "en els organismes de direcció ha faltat una distribució clara i concreta de les responsabilitats". En tercer lloc, s'afirma que "els circuits de comunicació interns no han funcionat plenament". En quart lloc, "l'organització no ha estat alimentada políticament de forma continuada i s'ha posat en evidència la necessitat d'una major participació en la presa de decisions". Finalment, el document explica que "la relació entre els àmbits i les sectorials, el Grup Parlamentari i els companys i companyes d'ICV al Govern ha de ser més periòdica i més forta". El principal repte de futur que defineix el document és "garantir la veu pròpia d'ICV en totes les qüestions, començant per la presidència del partit".

Respecte a la presència d'ICV al Govern, va posar de relleu que en la gestió d'aquests quatre anys "fem una valoració positiva de les aportacions que s'han fet a Interior i a Medi Ambient". Avui, per a ICV l'aposta per un Govern d'esquerres continua sent estratègica, si bé també el balanç assenyala que "tenim encara diferències com la llei d'educació de Catalunya o el pacte nacional per les infraestructures." En aquest sentit, al balanç s'afirma que "sense ICV hi hauria polítiques que no es farien o es farien d'una altra manera ben diferent. No hi hauria una política pública d'habitatge tan ambiciosa, una política per fer front al canvi climàtic, la recuperació de la memòria democràtica, ni s'hagués creat un institut de projecció internacional per a la promoció de la pau, i la política de seguretat no s'hauria situat en l'àmbit de les polítiques socials."

El document també fa un repàs dels darrers comicis electorals i del decurs dels resultats de la formació ecologistes, el seu creixement a nivell territorial i la pèrdua de vots en determinades zones de l'àrea metropolitana en les darreres eleccions municipals i generals: "una reflexió que hem de fer és que cal continuar creixent a la Catalunya interior però no podem perdre més força a l'àrea metropolitana de Barcelona", segons va dir Saura. El document valora negativament els resultats de les municipals de 2007, on es va perdre un 23% del vot, tot i que recorda que ara hi ha més regidors i regidores que al 2003, ja que van ser els comicis que més llistes de la coalició ICV-EUiA-EPM es van presentar. També mostra la seva preocupació pels resultats de les darreres generals, amb la pèrdua de 51.000 vots, que el balanç atribueix entre altres coses a la bipolarització durant la campanya. El balanç afirma que "cal fer una valoració positiva de la coalició amb EUiA i amb les EPM".

“

Cal que la 9a Assemblea sigui de diagnòstic, de propostes de cara a la societat per situació de crisi, perquè no ens podem quedar mirant-nos el melic.

Una reflexió que hem de fer és que cal continuar creixent a la Catalunya interior però no podem perdre més força a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Sense ICV hi hauria polítiques que no es farien o es farien d'una altra manera ben diferent. No hi hauria una política pública d'habitatge tan ambiciosa, una política per fer front al canvi climàtic, la recuperació de la memòria democràtica, ni s'hagués creat un institut de projecció internacional per a la promoció de la pau, i la política de seguretat no s'hauria situat en l'àmbit de les polítiques socials.

JOAN SAURA, REELEGIT PRESIDENT D'ICV

GUANYA LA CONSULTA INTERNA PER TERCER COP

La consulta interna a la presidència d'ICV, que tenia a Joan Saura com a únic candidat, es va celebrar els passats 14 i 15 de novembre. Per tal de facilitar-hi la màxima participació, a la consulta es va poder exercir el vot, a més de a la seu central, a totes les seus comarcals i territorials d'ICV, així com a les seus locals més significatives. Alhora, per primera vegada, s'ha implementat un sistema de votació electrònic.

L'elecció del president d'Iniciativa per Catalunya Verds és una part central de la 9a Assemblea Nacional, juntament amb la discussió i aprovació dels diferents documents i resolucions i l'elecció de la nova Comissió Executiva Nacional.

ICV va instaurar el sistema de primàries per a l'elecció del president de l'organització en la 6a Assemblea, al novembre de l'any 2000, quan Joan Saura es va convertir en el primer responsable d'un partit de l'Estat espanyol sotmès a primàries. L'objectiu d'aquest tipus d'elecció és enfortir la democràcia interna, definint responsabilitats clares i alhora establint un mecanisme de rendiment de comptes del president o presidenta d'ICV.

Amb aquest sistema d'elecció, ICV segueix sent l'única força política de l'arc parlamentari català i estatal que escull directament president o presidenta mitjançant la participació de tota la militància.

PRIMERA EXPERIÈNCIA DE VOT ELECTRÒNIC

En aquestes primàries, ICV ha posat en marxa per primer cop el sistema de vot electrònic, secret i vinculant. Cada adherit o adherida havia d'accedir mitjançant el seu número d'usuari a l'àrea interna del web, a l'espai destinat a la votació virtual, que exigia un segon codi de seguretat, en aquest cas el seu DNI. D'aquesta manera el sistema garantia d'una banda que la identitat de l'elector o electora virtual es correspongués amb qui estava executant l'ordre, i d'altra banda que ningú pogués votar més d'una vegada. El sistema garantia que el vot emès fos secret, ja que les úniques dades que es mostraven eren les dels resultats totals i les persones que havien participat. És a dir, en cap cas el nom de les persones que van participar en aquest procés quedaven associades a la intenció del seu vot. Igualment, els resultats tampoc es podien consultar fins a la data del tancament de la consulta.

L'objectiu d'aquest sistema és facilitar que el màxim de militants puguin participar en els processos de consulta interna i poder enfortir la democràcia interna del partit. Són moltes les persones que tenen dificultats per desplaçar-se als locals de les seus comarcals d'ICV per la distància, per problemes d'edat, de mobilitat o simplement per la manca de temps. L'experiència s'ha mostrat exitosa i es continuarà aplicant aquest sistema en futures consultes internes.

CARME GARCIA PRESIDIRÀ LA 9a ASSEMBLEA NACIONAL D'ICV

El Consell Nacional, reunit el passat 28 d'octubre a Barcelona, va aprovar la presidència de Carme Garcia per unanimitat juntament amb la resta de noms proposats per ocupar la mesa de l'Assemblea Nacional. L'exdiputada al Congrés i cap de llista d'ICV-EUiA a Sabadell serà l'encarregada de dirigir el Congrés que tindrà lloc els dies 21, 22 i 23 de novembre a Sabadell.

Garcia va ser diputada al Congrés durant la legislatura 2004-2008. Diplomada en Treball Social, ha estat tinenta d'alcalde de l'Àrea de Serveis Personals i regidora de Cultura, Serveis Socials, Salut pública, Velleja, Jovenut i Solidaritat de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental) entre 1995 i 2000.

Actualment és regidora a l'Ajuntament de Sabadell i la màxima responsable de la formació ecosocialista en aquesta localitat. L'acompanyaran en la mesa destacats membres de les agrupacions territorials d'ICV i de Joves d'Esquerra Verda, com la cap de llista a les municipals a Manresa, Núria Sensat; la presidenta d'ICV a l'Alt Pirineu, Sol Gasch; l'actual regidora a l'Ajuntament de Barcelona, Elsa Blasco; el diputat al Parlament de Catalunya per la demarcació de Girona i exalcalde de Llagostera, Lluís Postigo; l'actual alcalde de Molins de Rei, Ivan Arcas; la regidora de Castelldefels i membre de la direcció de JEV, Candela López, o el cap de llista a la demarcació de Lleida a les darreres eleccions generals, Josep Antoni Moreno, entre altres.

HA MORT MIGUEL NÚÑEZ

El passat 12 de novembre va morir a Barcelona el lluitador antifranquista Miguel Núñez a l'edat de 87 anys. Núñez va ser un dels fundadors del PSUC, va lluitar durant la Guerra Civil i va ser condemnat a pena de mort, commutada per 30 anys de presó. Després d'uns anys d'exili a França va ser responsable del PSUC de Barcelona i membre de la direcció del PCE. L'any 1958 és detingut i enviat al penal de Burgos, sortint-ne en llibertat provisional l'any 1967 i retornant a la clandestinitat sent el responsable del PSUC a l'interior.

L'any 1977 és escollit diputat al Congrés pel PSUC. Després de deixar les corts generals Miguel Nuñez es dedica a la cooperació internacional fundant i presidint l'associació ACSUR-Las Segovias.

La seva família ha habilitat un espai a internet on tothom que ho vulgui pot deixar unes paraules de record: <http://miguel-n.blogspot.com/>

La seva mort es va conèixer just abans del tancament d'aquest número de *Treball*.

A l'espera de l'homenatge que et mereixes, la teva família del PSUC i d'Iniciativa mai t'oblidarem.

EDITORIAL

L'ESQUERRA VERDA A DEBAT

Iniciativa està en ple procés assembleari. Des de fa mesos, els adherits, les adherides, els amics i les amigues, discuteixen a les agrupacions els documents que han de marcar la nostra estratègia per als propers 4 anys. El debat ha generat esmenes, resolucions, opinions individuals o bé col·lectives, com ara diferents manifestos. No podia ser d'una altra manera. Si parlem del futur del món en un context de crisi, del nostre país, de l'estat de la nostra organització, de la feminització, de l'acció de govern o dels reptes de l'esquerra i de l'ecologisme, cal entendre com a símptoma de vitalitat intern la generació de propostes amb tota la seva pluralitat.

Però més enllà d'aquesta pluralitat, potser el més rellevant és que la dinàmica preassembleària ha servit per tornar a tensionar l'organització, ens ha obligat a reflexionar amb una certa perspectiva. Per discutir, en definitiva, cap a on volem anar i com ho volem fer. Necessitàvem tornar a parlar de nosaltres i és el que estem fent des de fa setmanes. Això ha de ser compatible necessàriament amb la projecció d'un missatge comprensible i proper als problemes de la ciutadania. Cal parlar de l'organització, sí, però defugint el to instrospectiu. No ens representem només a nosaltres mateixos, sinó a un sector de la societat que està esperant les nostres propostes o solucions.

9 assemblea nacional

Iniciativa no hauria de caure en un risc habitual entre els partits polítics, com és el de confondre el fi de l'Assemblea amb el fi dels debats que genera. Allò que decidim en la nostra Assemblea és vinculant, expressió de la voluntat de l'organització i de totes les persones que en formen part, i haurà de ser assumit lleialment pel conjunt del partit. Però els propers anys ens obliguen a una intensitat política i organitzativa constant, diària. No pot haver-hi pauses en aquest treball. No hem d'elegir entre gestió i debat. La nostra gestió és ben política, la política es tradueix finalment també en gestió.

Tots i totes som conscients que aquesta Assemblea no és un tràmit. La crisi i totes les seves conseqüències, el fet que *només* restin dos anys a la legislatura catalana o les properes eleccions europees, ens obliguen a un exercici de lucidesa política: en els continguts que volem prioritzar, en la necessitat d'implicar i escoltar a tot el capital humà d'Iniciativa, en l'estratègia a seguir a les institucions i al carrer, en la necessitat de posar l'organització a punt. I, cal dir-ho, en trobar el millor equip de direcció possible.

treball

ANY 17 - NÚM. 176 - NOVEMBRE 2008

DIRECTOR: Marc Rius

REDACCIÓ: Jesús Hernández

CORRECCIONS: Àngels Manent i Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enrique Esteve

FOTOS: M. J. Mora i Enrique Esteve

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Miquel Coll, Jordi Merino, Àngel Pagès, Paco Morales, Jaume Bosch, David Cid, Eva Marín, Marc Rius, ICV L'Hospitalet, Sebastià Piera, Marc Giménez i Dones amb Iniciativa

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

“HEM DE SORTIR IL·LUSIO QUE TENIM UN PROJECTE

JOAN SAURA

PRESIDENT D'ICV

Joan Saura va néixer a Barcelona l'any 1950. Estudià a l'Escola d'Enginyeria Tècnica l'especialitat Química Industrial. Fou regidor de l'Hospitalet de Llobregat pel PSUC des de 1979 fins a 1991. Del 1988 fins a 1995 va ser diputat per Barcelona al Parlament de Catalunya, i va ser el portaveu del Grup parlamentari i president del grup a partir de 1993. El 1996 va ser elegit diputat per Barcelona al Congrés i va ser reelegit al 2000. Ha estat conseller de Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya a la darrera legislatura. Des de la reedició del govern plural d'esquerres l'any 2006 és conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació. Va ser elegit per primàries com a president d'IC el novembre de 2000. En va ser reelegit el 2004 a la 7a Assemblea i ara, en el marc de la 9a Assemblea Nacional, repeteix reelecció com a president d'ICV.

| Entrevista **Marc Rius**

Han passat 4 anys des de la darrera Assemblea Nacional d'ICV. Com valora aquest període des d'una perspectiva interna?

Crec que els eixos positius, de forma molt esquemàtica, són sis. Hem crescut en afiliació, al voltant d'un 50%, i també hem crescut en amics i amigues d'ICV; hem crescut en nombre de regidors i regidores; hem obtingut uns resultats autonòmics, els de 2006, molt bons; en aquests quatre anys també hem aconseguit solidificar un espai ecosocialista que avui tothom considera que és encertat; estem governant Catalunya i estem governant a molts ajuntaments; finalment, l'extensió territorial que tenim en aquests moments és considerable, hem arribat a tenir agrupacions importants a comarques on abans no hi arribàvem. El canvi polític que s'ha fet a Catalunya en aquest període s'ha fet gràcies, també, al nostre creixement i a aquests elements positius.

No obstant això, hi ha força consens que també es poden trobar aspectes a millorar o en els quals no s'han assolit els objectius.

Efectivament. D'entre els eixos menys positius, tenim els resultats de les darreres eleccions municipals i generals. Són resultats que no van cobrir les expectatives que teníem i que a més ens deixen preocupació respecte als resultats a determinats barris de l'àrea metropolitana. També estem en una certa crisi de creixement, atès que una part important dels dirigents d'ICV ha hagut d'assumir responsabilitats de govern i això ha tingut com a conseqüència un cert buit en la direcció política. Per tant, un dels reptes l'Assemblea és donar resposta a aquests dèficits que tenim.

Aquest és un petit balanç, però quin horitzó polític ha de definir l'Assemblea Nacional? Quines sensacions creus que s'ha d'endur la gent d'ICV?

Crec que la situació que tenim, producte dels resultats de les municipals i les generals, de la pròpia situació del Govern català i del buit d'una part de la direcció, fa que no estiguem instal·lats en el mateix optimisme que fa quatre anys. Però hem de sortir il·lusionats de l'Assemblea, amb el convenciment que tenim un projecte que avui dona la millor resposta a la crisi. Una crisi, malauradament, que obre oportunitats a les nostres propostes polítiques. Els darrers 4 o 5 anys semblava que el neoliberalisme era la solució de tot i ara es demostra que això no és així i que nosaltres teníem raó. Sempre hem mantingut posicions diferenciades en relació a temes econòmics i ecològics. Per tant, m'agradaria que la gent en sortís il·lusionada, esperançada, satisfeta amb el projecte que tenim i convençuda que les propostes que fem per fer front a la crisi, que ha de ser el tema polític central de l'Assemblea, són les propostes més oportunes i més adequades.

Sempre comentes que un dels objectius ha de ser aconseguir que la gent sàpiga trobar el valor d'un govern plural d'esquerres. Tant entre la nostra militància com entre la ciutadania en general no és fàcil percebre les diferències entre el Govern d'Entesa i els governs de CiU.

És un dels principals problemes que té el Govern i que té Iniciativa. Aquest Govern fa algunes coses malament, però en moltes polítiques s'han fet canvis radicals en relació al govern de Convergència. Això no se sap per diverses raons, entre altres coses perquè hem tingut dos anys amb episodis com les aturades de rodalies, la sequera,

Aquest Govern fa algunes coses malament, però en moltes polítiques s'han fet canvis radicals en relació al govern de CiU.

Necessitem tenir un cert relat polític que ens faci sentir orgullosos i satisfets. Això no vol dir en cap cas ser acrítics.

l'apagada elèctrica de Barcelona o la negociació del finançament, que ho tapen tot. Però per primera vegada Catalunya té una veritable política d'habitatge integral i decidida. En política educativa, malgrat les diferències que tenim amb la conselleria, amb PSC i ERC, en relació a la llei, s'ha de destacar que ha hagut un increment important en la inversió en escola pública, s'han contractat molts més mestres, l'esforç ha estat importantíssim. O en els temes de la memòria democràtica, on hi ha un gir de 180 graus pel que fa al reconeixement dels lluitadors per la defensa de les llibertats i la democràcia, cosa que abans no succeïa.

“LA REACCIÓ DEL GOVERN CENTRAL I LES SEVES DECISIONS PER ACTUAR DAVANT LA CRISI VAN SER TARDANES I GENS VALENTES”

Quina és la teva valoració de la conjuntura política actual en el conjunt de l'Estat espanyol?

Amb la crisi han quedat palesos els errors de la política econòmica del govern espanyol de tots aquests anys. La política del PSOE, que era la política d'abaixar impostos, la política de xecs, la política de regalar els 400 €, la política d'amagar la crisi i dir, durant la campanya electoral, que a Espanya no hi hauria crisi, quan ara estem veient que l'atur a Espanya és dels més elevats en relació al conjunt de la Unió Europea. La reacció del Govern central i les seves decisions per actuar davant la crisi van ser tardanes i gens valentes. Davant això, el PP tampoc en té cap alternativa.

Crec que és una oportunitat perquè les forces que estan a l'esquerra del PSOE, sobretot Izquierda Unida, siguin capaces d'ampliar el seu espai electoral i social amb la perspectiva que a l'Estat espanyol hi hagi un espai polític semblant al que ICV representa a Catalunya. També continua la indefinició del model d'Estat i una incapacitat o retard o incompliment dels compromisos que ha anat adquirint, tant de desplegament de l'estatut com de l'acord en matèria de finançament. El que es demostra és que el govern Zapatero, o no té model, o les pressions que rep dels barons del PSOE impedeixen que compleixi una Llei Orgànica com és l'Estatut de Catalunya.†

NATS DE L'ASSEMBLEA, AMB EL CONVENCIMENT QUE AVUI DÓNA LA MILLOR RESPOSTA A LA CRISI”

Com creus que podem superar aquest dèficit?

Un dels reptes que ICV tenim és el de millorar la informació que remetem als i a les militants de l'acció de govern. Actualment n'és molta, i de vegades potser excessiva, perquè la gent no s'ho pot llegir tot i això fa que sigui poc efectiva. El que necessitem és tenir un cert relat polític que ens faci sentir orgullosos i satisfets. Això no vol dir en cap cas ser acrítics, sinó estar satisfets perquè l'acció del govern plural d'esquerres és la millor opció que Catalunya pot tenir, i orgullosos d'una acció de govern que va en sentit contrari a la de l'etapa de Convergència.

A Catalunya, en el context de congressos de la majoria de partits polítics, s'ha parlat força d'aliances. En la nostra Assemblea, la ponència dels documents defensa seguir mantenint les aliances d'esquerres. Però això és un debat dins de l'organització, i sembla que hi ha hagut algunes opinions que han fet consideracions o matisos al respecte.

Hi ha hagut algunes opinions que es podien entendre com a una obertura de la política d'aliances. Evidentment, a Catalunya obrir la política d'aliances passa per governar amb CiU, i jo sóc absolutament contrari a fer-ho. En aquests moments el problema polític de fons a Catalunya és si es manté el govern plural d'esquerres a la propera legislatura o si CiU torna al Govern. Les pressions que estem tenint per un govern sociovergent, format per PSC i CiU, són molt fortes. També ERC ha de tancar aquesta porta. Considero que l'Assemblea ha de ser una ratificació de la política d'aliances d'esquerres. Mentre jo sigui president no hi haurà canvis en aquesta política, en conseqüència si hi ha una política diferent jo deixaré de ser president.

Estem ja a la meitat de la legislatura. Quines són les idees força, les prioritats polítiques, que ICV ha de traslladar tant a les seves àrees de gestió com al conjunt del govern de Catalunya de cara als dos anys que resten?

Crec que ICV té 3 grans reptes en aquest sentit. El primer està relacionat amb el fet que la legislatura l'acabarem quan la crisi no haurà finalitzat, quan encara se n'estarà sortint. Els dos anys que queden de govern són dos anys que la crisi la tindrem al bell mig de la política i de la realitat catalana. Des d'aquest punt de vista, el primer que cal fer és que la crisi no recaigui en els i les més vulnerables. Això vol dir aconseguir recursos que només poden venir del nou finançament o recursos a partir de l'endeutament, la qual cosa implica la modificació de la llei d'estabilitat pressupostària i, per tant, la fi del dogmatisme del Govern central de no voler modificar-la. Cal desenvolupar la llei de la dependència, cal desenvolupar una política d'habitatge potent. Aquest és el primer repte. El segon repte és aprofitar la situació per sortir de la crisi havent produït un nou model productiu i una modernització ecològica del país. La crisi econòmica i l'ecològica van juntes. En coses concretes això és tradueix en què, per exemple, no és possible pensar a mig termini en el futur del sector de l'automoció a Catalunya sense que la producció dels cotxes tingui a veure amb una producció de cotxes més ecològics i menys contaminants. Es necessita un canvi de model productiu i la modernització ecològica, tenint en compte també que alguns dels sectors que més ocupació estan creant són sectors verds, com el sector de les energies alternatives, el sector del transport col·lectiu o, a nivell social, els sectors sociosanitari. La tercera cosa que m'agradaria que passés és que al final de la legislatura el desplegament de l'Estatut s'hagués produït de forma correcta. Això vol dir que les transferències que tenim pendents, com rodalies, aeroports, inspecció de treball, immigració, s'acabin realitzant, i vol dir un nivell de finançament que pugui fer sortir el Govern català d'una fragilitat estructural financera que ens duu a una situació molt delicada i que impedeix la realització de les inversions necessàries per a Catalunya.

Joan Saura, en un acte electoral d'ICV

Foto: Francesc Melcior

Pel que fa als dos departaments que gestiona ICV, pots situar també la seva agenda política prioritària?

Jo crec que en el departament de Medi Ambient i Habitatge és important la política d'habitatge que s'ha fet. És important la política estructural d'aigües independentment d'alguns errors que es van cometre en la gestió de la sequera, que han estat discutits en el Consell Nacional d'ICV. És important la Convenció que es va fer per la lluita contra el canvi climàtic. Però crec que hem de reforçar molt més la política de medi natural, és molt important fer-ne un esforç.

és a dir, s'ha fet una política de seguretat que garanteix drets i llibertats de les persones més vulnerables. Cal una lluita contra la delinqüència, i cal prendre mesures contra la violència masclista, també en el camp de la mutilació genital; en el camp de les polítiques contra la xenofòbia, contra l'homofòbia... Hem portat a terme tot un seguit de mesures com són el codi ètic, l'acord entre els sindicats, la instal·lació de càmeres, la identificació de tots els mossos d'esquadra amb el seu número, la instrucció d'armes, que, en definitiva, són un seguit de mesures que representen la seguretat i garantia de drets i llibertats.

L'Assemblea ha de ser una ratificació de la política d'aliances d'esquerres. Mentre jo sigui president no hi haurà canvis en aquesta política.

El Govern català, el primer que ha de fer és assegurar que la crisi no recaigui en els i les més vulnerables.

En el cas d'Interior, creus que s'ha assolit no només una gestió eficaç, sinó un orientació estratègica de fons coherent amb la nostra posició?

Crec que hi ha unes polítiques molt nostres, com les de pau, memòria democràtica o participació. En aquestes àrees estem fent polítiques molt avançades en referència a les que es fan no només a Espanya sinó a Europa, i són unes polítiques que formen part de la nostra identitat. Des del punt de vista de la política de seguretat, hem pres moltes mesures però totes tenen una única direcció, un objectiu, que és el de garantir drets i llibertats. Per garantir això, s'han de respectar tots els drets i llibertats de tothom. Des d'aquest punt de vista hem pres tot un seguit de mesures. Primera, hem aconseguit l'any 2007 establir la delinqüència;

“EN MIGUEL NÚÑEZ ERA UN PERSONATGE DE LLEGENDA, I HO HA CONTINUAT SENT”

Poques hores abans d'aquesta entrevista ens assabentàvem de la trista notícia de la mort de Miguel Núñez. Què representa per a tu en Miguel?

En Miguel Núñez és un referent polític per a molta gent, i per a mi és un referent polític i personal. A més a més, és una persona que es feia estimar. Tothom estimava i estima el Miguel Núñez. Quan jo vaig entrar al PSUC, en Miguel era un personatge de llegenda, i ho ha continuat sent, per les tortures terribles que va patir, pels anys de la presó. Però sempre m'ha agradat la imatge del Miguel que mai perdia l'optimisme en situacions difícils, ni en situacions de crisi. Va entregar tota la seva vida en defensa de la llibertat, de la justícia social i dels drets. Jo el vaig anar a veure fa menys d'una setmana, fa quatre o cinc dies, i en el temps que vaig estar amb ell van passar dues coses que són mostra del que dic. Una és que estava entusiasmat amb un projecte de convertir en un còmic la seva vida, el seu llibre, i em va ensenyar el primer capítol. La segona cosa significativa és que quan m'estava acomiadant li vaig dir "voleré de cuando en cuando para verte, como siempre". Ell em va respondre, i això demostra la seva lucidesa i que era conscient que s'estava morint, "serán muy pocos cuandos". Demostra la seva lucidesa, com deia, i ahora que malgrat saber que estava en els últims dies de la seva vida, continuava explicant amb il·lusió i energia els projectes que sempre ha tingut.

TRIBUNA OBERTA

LA VEU DELS ADHERITS I DE LES ADHERIDES

Aquest espai és fruit d'articles que han enviat alguns adherits i adherides d'ICV, responant a la crida de "Treball", per expressar les seves opinions i reflexions en relació a la 9a Assemblea Nacional d'ICV.

ECOLOGISTES DE DEBÒ?

Miquel Coll d'Alemany
Militant d'ICV Sant Pol

Fa anys que ICV es presenta com a l'esquerra verda nacional, la força ecosocialista que qüestiona un sistema econòmic que provoca grans desigualtats i posa en perill la vida en el planeta.

Aquesta aposta per l'ecologisme ha portat ICV a discrepar de la resta de partits quan rebutja algunes grans infraestructures i quan defensa l'expansió i millora del transport públic i altres mesures a favor de la mobilitat sostenible, així com de les energies renovables.

En aquest aspecte, ICV pot considerar-se l'únic partit parlamentari amb conviccions ecologistes autèntiques, conviccions que li han creat molts problemes per a l'entesa amb els seus socis de govern i que tampoc no li facilita la bona relació amb els grans mitjans de comunicació.

Quan el Document d'Estratègia Política intenta sintetitzar el balanç del que volem per a 2010, aquest vertent ecologista queda condensat en el tercer dels quatre àmbits en què s'engloben els deu eixos de l'acció de govern, amb aquestes paraules: "Avançar en la modernització ecològica. Catalunya ha de ser el país del ferrocarril i de les energies renovables".

Fins aquí arriben aquelles conviccions ecologistes. Però, n'hi ha prou amb això? ¿No cal qüestionar més a fons el sistema econòmic que posa en perill la vida humana en el nostre planeta?

Cal anar a fons

Estic convençut que ICV hauria d'anar molt més enllà i reconèixer que, per als països desenvolupats com el nostre, no hi ha cap creixement material ecològicament sostenible. Fins i tot les millores en l'eficiència energètica o en la de l'ús de les altres matèries primeres acaben duent a consums més elevats dels recursos limitats (és el que es coneix com a *efecte rebot*, ja formulat per Jevons respecte del carbó en el s.XIX). Sobre el decreixement sostenible convé llegir el darrer número de la revista "Ecologia Política", i especialment l'article del seu director, professor Joan Martínez Alier, on exposa la seva aportació al Congrés de París del passat abril sobre decreixement econòmic.

No podem créixer, qualsevol creixement material accentua la insostenibilitat del sistema. El que cal és programar el decreixement econòmic enfocat de la manera més suportable per a la societat. I la reforma del sistema fiscal és un dels instruments més eficaços per aconseguir decreixements suportables i equitatius de l'activitat econòmica.

L'aposta ecologista que va fer ICV en el seu dia ha quedat circumscrita al terreny de l'ambientalisme. Els experts en economia d'ICV no l'han assumit. Per això segueixen defensant la conveniència d'una economia expansiva, no han comprès encara que el creixement material continuat en un món limitat ens duu cap a la catàstrofe.†

RELLANÇAR ICV, OBJECTIU DEL CORRENT "MANIFEST DE MAIG"

Jordi Merino i Àngel Pagès

Adherits d'ICV i membres del corrent Manifest de Maig

Un grup d'adherits i adherides d'Iniciativa per Catalunya Verds de les comarques del Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i La Selva ens hem constituït en corrent d'opinió al si del partit per tal de tractar diversos aspectes del projecte d'ICV que ens preocupen i que volem aportar als debats de l'Assemblea Nacional que celebra el partit el proper novembre. Els orígens d'aquest posicionament no s'han de cercar en els coneguts episodis de la crisi de la sequera o a les polèmiques entorn del finançament autonòmic. Les raons d'una discrepància com la que mostrem són de diversa índole i els esmentats episodis, en tot cas, són exemples pràctics d'una manera de fer que cal canviar urgentment.

Constatem una situació paradoxal en la recepció que té ICV a la societat i entre el seu entorn més proper, tot i coincidir amb el període posterior a les darreres eleccions al Parlament, que donaren un excel·lent resultat a la nostra coalició. D'aleshores ençà, amb la participació en el segon govern tripartit, pensem que ICV ha entrat en una deriva institucional i en una subalternitat en relació al soci principal (PSC) que comporta una limitació del nostre projecte i de l'assoliment d'objectius de referència (IV Cinturó, Bracons, MAT, gestió de la sequera al marge dels compromisos adquirits, actuacions del Departament d'Interior contràries amb alguns col·lectius alternatius, etc). Aquesta situació s'expressa amb una desafecció notable de la militància i del nostre entorn social envers les expectatives generades. La data objectiva dels mals resultats electorals a les darreres municipals i legislatives corrobora aquesta percepció de manera quantificable.

Des de la nostra experiència militant assistim a una pèrdua d'incidència i de referencial social que aboca el partit a una incapacitat per generar adhesions i suports. Les aliances estrictament governamentals marquen la pèrdua d'altres tipus de connexions que històricament, i no tan lluny, havíem assolit amb els moviments socials de base i amb els sectors d'opinió crítics amb l'*statu quo*.

Toca reflexionar i assumir que el paper d'un partit d'esquerra que es vol transformadora o és inconformista i s'implica amb el seu entorn o, al contrari, es centra en el domini del que anomenem "política clàssica". ICV ha de fer una elecció i una aposta clara per una via de compromís amb el seu entorn sociopolític, ha de reconsiderar certes etiquetes pròpies de la mercadotècnia electoral i recórrer el tram que uneix l'obra de govern, els programes i la representació amb les idees constitutives del que anomenem "ecosocialisme". L'ecosocialisme, en aquest sentit, hauria de representar una opció lligada als corrents que aposten pel socialisme del segle XXI. Un projecte que ha de superar el marc restringit de les ofertes polítiques convencionals i que necessita una concurrència oberta de sectors que mostren un posicionament crític davant el curs actual del capitalisme.

En la línia de relançar els objectius històrics d'ICV i d'una gran part de l'esquerra transformadora, necessitem un partit mobilitzador, que restitueixi el sentit militant a partir de canvis substancials de discurs, de dirigents, d'organització i de formes de relació amb la societat.

Rellançar ICV és posicionar el partit davant el capitalisme, mobilitzar-se al costat "del que es mou", no cedir davant les exigències de l'*establishment* i actuar amb personalitat pròpia a les institucions. Volem impulsar projectes amplis d'esquerra alternativa social i política, que compartim amb EUiA i les EPM i, sobretot, ho hem de fer definint el terreny, el domini i la geografia del nostre combat.

Cal relançar ICV, també, subvertint la retòrica estètica dels colors, i fent del verd i del roig uns referents de model social i cultural. No acceptem mutacions "de disseny" que duen del socialisme a l'ecologisme de manera fotogènica o propagandística. Estem per l'impuls d'agregacions i sumes de tradicions i innovacions, obrint més l'espai i acceptant que els agents de canvi social i els subjectes que l'han de protagonitzar marxen sovint per una pista del tot diferent de la que marca el territori de la política convencional i de les tàctiques i pràctiques electoralistes, que resulten nefastes per al desenvolupament de la democràcia més elemental.

Més enllà de la mixtificació de la política, proposem un partit que treballi en allò que és realment "polític". ICV ha de superar aquestes derives. No podem mantenir ambigüitats o mirar cap a un altre costat quan els poderosos, l'*establishment* i les arrogàncies de socis i adversaris, apunten formes i polítiques que abans havien rebut la nostra ferma oposició.

Des de la nostra condició d'adherits, volem fer públic un estat d'opinió latent que detectem entre la base d'ICV i entre els sectors que fins fa poc ens han donat un suport significatiu i exigent. Aquest és el sentit del Manifest de Maig (verdiroig.blogspot.com), i l'assemblea nacional d'ICV pot ser una bona ocasió per parlar-ne sense prejudicis ni condicionants electorals.†

Agost de 2008

UNA ASSEMBLEA ÚTIL PER A LA GENT

Paco Morales
President d'ICV Terrassa

Celebrarem l'Assemblea Nacional en un moment polític crucial: la magnitud de la crisi econòmica i els seus efectes sobre la vida de les persones; els debats sobre el model de finançament i l'aplicació de l'Estatut; i l'equador de la legislatura del Govern d'Entesa. És, a més, la primera assemblea nacional que celebrem estant al Govern de la Generalitat: per a nosaltres un fet històric. Déu n'hi do.

Davant aquesta situació hem de saber capgirar les prioritats de l'Assemblea, hem de desterrar l'endogàmia. L'Assemblea va ser convocada per voluntat pròpia, en clau interna. Teniem, i tenim, la necessitat de fer balanç, de reconèixer errors i proposar solucions per superar-los, de renovar la direcció i, sobre tot, de relançar el projecte.

La situació política, que ha canviat radicalment en pocs mesos, ens obliga a replantejar les prioritats de l'Assemblea Nacional. Hem de fer-la sobre tot en clau externa, oferint al país un relat polític sobre la crisi i quina és la via per a què, al final del túnel, puguem assolir una societat més justa, més solidària i més sostenible.

Nosaltres hem de fer l'Assemblea pensant en la gent i en allò que més preocupa. Sabem, però, que els mitjans de comunicació, especialment alguns d'ells, voldran posar l'èmfasi en les qüestions internes: quant som capaços de desgastar els dirigents nacionals, quin serà el nivell de crítica als nostres consellers, quina presència tindran els diferents manifestos, si els joves prendran el Palau d'Hivern, etc. No els fem el joc, perquè a la majoria de la gent aquestes qüestions els hi interessin ben poc.

Sense renunciar a debatre els temes a fons, fent l'auto-crítica necessària i propiciant la renovació que creiem oportuna, hem de centrar els objectius de l'Assemblea Nacional en allò que importa a la societat i elevar la nostra mirada política perquè el resultat final sigui, de debò, el relançament del projecte ecosocialista: roig, verd i violeta. Centrem l'Assemblea en les propostes per sortir de la crisi, i en obtenir les eines necessàries per arribar a la gent, als barris i a tothom qui es sent d'esquerres i ecologista.

Per aconseguir aquest objectiu totes i tots som coresponsables: una direcció sortint que no s'enroca, un president generós a l'hora de recollir la diversitat de posicionaments, i unes delegades i delegats disposats a trobar el to adequat en la crítica, capacitat per trobar les millors propostes i escollir una bona direcció. Fem-ho.†

ICV: PERFIL PROPI I RENOVACIÓ

Jaume Bosch
Vicepresident d'ICV

La reflexió que emani de la 9a Assemblea Nacional d'ICV ha d'incorporar de forma prioritària un missatge contundent davant la crisi econòmica. La gent progressista no ens demana miracles, però exigeix una actitud ferma i decidida de l'esquerra davant una situació nova i preocupant. ICV ha d'omplir de contingut programàtic un principi fonamental: Catalunya, quan acabi la crisi, no pot haver esdevingut un país amb més desigualtats socials. I ICV ha de comprometre's al costat dels sectors de la societat que més pateixen una crisi que no han provocat.

Però l'Assemblea té uns altres reptes: enfortir el perfil d'ICV després de cinc anys al Govern, analitzar els èxits assolits des de la Generalitat i definir les tasques pendents, reafirmar la política d'aliances i renovar la direcció.

Cal encertar en l'equilibri entre ser una força responsable dins d'un govern progressista i la voluntat d'incrementar la pròpia imatge com a partit de l'esquerra verda nacional. És per això que hem d'evitar determinats perills. Les visions crítiques són saludables però no podem caure en una valoració suïcida injustament negativa pel que fa a l'actuació dels Departaments d'Interior i Medi Ambient i Habitatge com ha fet EUiA, evidenciant-hi llurs dificultats genètiques per assumir les responsabilitats derivades de formar part d'un govern.

No hauríem de qüestionar una característica essencial d'ICV: la claredat quan a les aliances a nivell nacional. Per a hipotètics pactes amb CiU ja estan el PSC i ERC: la idea de flexibilitzar la política d'aliances, en lloc d'aportar-nos perfil, ens dilueix en homologar-nos a socialistes i republicans.

I tampoc no sóc partidari de devaluar el catalanisme d'ICV. Considerar que l'autodeterminació s'exerceix de manera permanent en cada procés electoral difumina la reivindicació del dret a decidir el nostre futur com a país i s'aproxima a les tesis del PSC. ICV ha de tenir perfil propi com a força verda i d'esquerres, però també pel que fa a l'autogovern.

L'Assemblea reflexionarà sobre els descensos electorals en els comicis municipals i generals. A la vegada, ha d'analitzar les causes que van permetre un augment considerable de vots i escons a les últimes eleccions al Parlament. ICV va recollir llavors el fruit d'una actitud rigorosa en el convuls govern de Maragall i durant el procés d'elaboració de l'Estatut. Molta gent va agrair l'aposta de reeditar un govern d'esquerres sense concessions a l'ambigüitat. I bona part de l'electorat va reconèixer la gestió realitzada des del Govern. La militància d'ICV va defensar l'actuació de Saura al front de Relacions Institucionals i el balanç de Salvador Milà i Francesc Baltasar dirigint Medi Ambient i Habitatge. Els tres, juntament a nombrosos encerts, van poder cometre errors, però la seva actuació va ser assumida sense figures per ICV.

I finalment, l'Assemblea ha de concretar la renovació de la direcció. El suport de la immensa majoria de l'organització a Joan Saura és símptoma d'una unitat ben assentada. ICV és el partit que millor ha promocionat gent jove a les tasques de direcció. Ara cal un nou impuls, i per a això hem de deixar pas a persones més joves. No parlo de retirada sinó de compartir responsabilitats i facilitar els lògics relleus amb naturalitat. ICV ha de sortir de l'Assemblea amb el lideratge de Joan Saura reafirmat, un número dos amb perspectives de futur que sigui la veu pública del partit i una direcció més col·lectiva, en què la renovació i la paritat avancin de forma imparable.

Lluny de viure aquest procés amb reserves, alguns ho considerem la millor aportació al present i al futur d'ICV.†

DUGUEM LA POLÍTICA AL CARRER

David Cid
Responsable de Moviments Socials d'ICV

Un dels debats centrals de la 9a Assemblea Nacional d'ICV és sens dubte com fem compatible aquella màxima del PSUC: partit de lluita i de govern. Ens els darrers mesos no són poques les veus que parlen de la necessitat de reactivar el partit, amb una acció política que abasti horitzons que van més enllà del pacte de Govern d'Entesa o de la nostra pràctica diària a les institucions.

Existeix el temor que ens estem institucionalitzant, com a conseqüència de les nostres responsabilitats de Govern, sobretot a nivell nacional, però també a nivell local. Crec que és encertat que aquesta Assemblea serveixi per recordar i reactualitzar un dels eixos centrals del projecte de l'Esquerra Transformadora, l'acció política al carrer.

Per transformar la societat és necessari estar a les institucions, però no és suficient. Una organització com la nostra, si vol fer avançar els seus plantejaments polítics, ha de ser capaç de teixir aliances amb els nous moviments socials i amb les organitzacions més clàssiques de la societat civil, perquè des de la mobilització social, des del carrer, es construeixin alternatives i contrapoders a les pressions i actuacions dels poders econòmics del país, dels poderosos.

Però el meu apunt va més enllà. Una de les reflexions que va sorgir amb força en la Convenció de Gènere celebrada a Barcelona el passat 4 d'octubre feia referència a la dificultat dels adherits i adherides d'ICV de participar i sentir-se útil per fer avançar el projecte de l'esquerra verda nacional, més enllà de ser convocats a actes i reunions. Molts i moltes companyes que no tenen responsabilitats concretes expressen la seva disposició a participar-hi però alhora no troben els canals o les activitats o accions concretes per fer-ho.

Possiblement, uns dels principals reptes que tenim avui com a partit és donar un nou sentit a tota aquella gent que s'apropa a nosaltres i que vol fer feina diària per enfortir el projecte de l'esquerra verda nacional.

També cal que fem una reflexió, que a diferència del que s'ha plantejat fins ara no només ha de tenir present a la nova direcció que serà escollida en el marc de l'Assemblea Nacional. Cal que com a partit recuperem la militància en el sentit més clàssic. De poc servirà si fem bons debats polítics, si elaborem bones propostes, si no som capaços d'arribar a la gent.

És evident que avui la comunicació, i especialment els grans mitjans de comunicació i la xarxa, són aspectes cabdals. Per tant, tenir una bona estratègia comunicativa és clau. Però per a un partit polític com el nostre, l'activitat de la nostra militància és la base de la nostra força, participar als moviments socials, distribuir material, encartellar, organitzar accions i activitats i assistir a les mobilitzacions socials és clau perquè la gent, i especialment els treballadors i treballadores, ens coneguin. Per a ser justos, en les darreres mobilitzacions contra la crisi no hi hem estat tots i totes els que hi hauríem de ser i hi podríem ser.

Avui, amb la situació de crisi econòmica, és encara més indispensable que la gent que en patirà les conseqüències ens senti molt propers: per tant, la tasca de tots i totes nosaltres és fonamental.

En definitiva, cal que duguem la política de nou al carrer, però per fer-ho cal la implicació de tot el partit, a tots els nivells. Estic segur que l'Assemblea Nacional ens servirà per avançar en la bona direcció.†

ICV RECLAMA UN GOVERN QUE ACTUÏ UNIT CONTRA LA CRISI

GUILLOT DEMANA A ERC I PSC COMPROMÍS DAVANT ELS ERO

El secretari general d'ICV, Jordi Guillot, demana al PSC que "reaccioni" i a ERC que "s'impliqui" davant l'allau d'expedients de regulació, i es compromet davant els treballadors de Frigo, Seat i Nissan a traslladar al Govern la necessitat de no acceptar-ne els expedients.

El secretari general de la formació ecosocialista, Jordi Guillot, ha demanat als dos socis de govern, PSC i ERC que "reaccionin i s'impliquin davant l'allau d'expedients de regulació" que estan sorgint d'empreses en el context de crisi, "perquè no pot ser que el Govern no actuï davant l'allau d'expedients". Alhora, ha criticat la irresponsabilitat i l'oportunisme d'algunes d'aquestes empreses, ja que "en la situació de Nissan, de Seat i de Frigo, la crisi no hi té res a veure" amb la pèrdua dels llocs de treball, ja que l'actual crisi és de caràcter financer i immobiliari, però en cap cas ve produïda per una disminució de la rendibilitat o la productivitat del sector industrial.

Jordi Guillot:
"Volem que el president de la Generalitat actuï igual que ho fan altres líders europeus".

"No pot ser que el Govern no actuï davant l'allau d'expedients".

"En els ERO de Nissan, Seat i Frigo la crisi no té res a veure".

Jordi Guillot, durant un Consell Nacional d'ICV

Foto: Jordi Barreras

En aquest sentit, Guillot va dirigir-se a Montilla afirmant que "volem que el president de la Generalitat actuï igual que ho fan altres líders europeus com Angela Merkel i Nicolas Sarkozy i defensi les indústries i l'automoció".

Guillot s'ha reunit durant les últimes setmanes amb els treballadors de Frigo, Seat i Nissan i s'ha compromès a mostrar la seva "oposició a aquests ERO i reclamar un pla industrial que assegurï la viabilitat d'aquestes empreses". Cal recordar que a l'empresa Frigo hi ha un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) que afecta 268 persones, la totalitat de la plantilla; a Nissan es preveu la presentació

d'un ERO que afectaria 1.680 llocs de treball, un 40% de la plantilla, i a Seat, l'ERO temporal afectarà més de 700 treballadors i treballadores. El secretari general d'ICV s'ha reunit amb aquestes empreses, juntament amb la diputada responsable d'aquestes qüestions, Laura Massana, i del responsable de l'Àmbit d'Economia, Josep Torrecillas. La formació ecosocialista s'ha ofert com a "pont per a les reivindicacions sindicals" i s'ha compromès a seguir de prop les actuacions del Govern, així com a mantenir-se alerta per si sorgeixen nous conflictes a d'altres empreses.†

Joan Saura, saludant un brigadista

Foto: Eva Guillamet

JOAN SAURA AGRAEIX ALS BRIGADISTES INTERNACIONALS EL SEU "LLEGAT DE SOLIDARITAT I ALTRUISME"

El president d'ICV i conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, va agrair el passat 25 d'octubre als brigadistes internacionals que van lluitar a la Guerra Civil espanyola "el seu llegat de solidaritat i altruisme per haver vingut a jugar-se la vida en defensa de la llibertat". Saura va assegurar que "ara que la investigació del jutge Garzón ha reobert el debat sobre la memòria històrica, cal tancar ferides des del reconeixement moral, polític i ètic de les víctimes".

El president ecosocialista va presidir els actes d'homenatge als brigadistes internacionals en nom del Govern català, on també van assistir-hi diverses entitats dels brigadistes internacionals que van lluitar a la Guerra Civil espanyola.

"El feixisme i el nazisme han escrit les pàgines més negres del segle XX, però la gesta dels brigadistes representa la pàgina més gran de la solidaritat, perquè quan les potències europees es van desentendre d'Espanya, joves de tot el món hi van venir perquè sabien que s'entaulava una batalla entre democràcia i feixisme", va dir Saura en el marc del 70è aniversari de la marxa de Catalunya dels brigadistes internacionals.†

FRANCESC BALTASAR SIGNA UN NOU CONVENI AMB ECOVIDRIO PER A LA GESTIÓ D'ENVASOS DE VIDRE

El conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, i el director general d'Ecovidrio, Javier Puig de la Bellacasa, van signar el passat 27 d'octubre un conveni per fomentar la recuperació i l'aprofitament dels residus d'envasos de vidre a Catalunya.

Aquest acord és conseqüència del fet que l'Administració catalana ha renovat l'autorització al sistema de gestió d'envasos de vidre, amb una vigència ara de cinc anys, i substitueix el que es va subscriure l'any 2004.

El document regula el funcionament d'Ecovidrio com a sistema integrat de gestió de residus d'envasos de vidre a Catalunya, i estableix les condicions perquè els ens locals s'hi puguin adherir, incorporant les millores següents: l'increment del 5% de l'import que perceben per finançar la recollida d'envasos de vidre; una aportació econòmica addicional per implantar recollides en el sector de l'hostaleria i la restauració; un augment de l'import per habitant i any per a campanyes de comunicació; les campanyes informatives i de sensibilització ambiental que es compromet a posar en marxa Ecovidrio, i també la instal·lació de nous contenidors per a la recollida d'envasos a Catalunya.†

EL GOVERN LLUITARÀ CONTRA L'ASSETJAMENT IMMOBILIARI I ELS CASOS DE "MOBBING"

El conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, ha presidit la constitució del Grup de treball interdepartamental de lluita contra l'assetjament immobiliari. Aquest grup, format per tots els departaments del Govern que hi estan relacionats, ha d'elaborar i avaluar les propostes d'actuació en la lluita contra l'assetjament immobiliari. Aquest grup interdepartamental pren especial rellevància en un context de crisi com l'actual, on són més necessàries que mai actuacions que permetin protegir la població més vulnerable, que és, en la majoria dels casos, la víctima d'aquest tipus d'abús.

L'assetjament immobiliari es defineix per primera vegada a la Llei del dret a l'habitatge com una discriminació sobre el dret d'ocupar l'habitatge i estableix mesures per poder eradicar-lo. Així, la Llei defineix la funció

social de la propietat, establint uns límits que impedeixin que els conflictes d'interessos es resolguin sempre a favor del més fort. També estableix mesures de conservació dels habitatges per part dels propietaris i regula una sèrie d'ajuts públics per al compliment d'aquests deures.

El DMAH, a més, i dins del Pla territorial sectorial, que actualment s'està redactant, determinarà les àrees i els nivells de risc d'assetjament i proposarà per als diferents supòsits que es puguin preveure, els pertinents protocols d'actuació d'acord amb l'Administració local. Això es podrà fer un cop estigui finalitzat aquest Pla territorial, que detallarà, entre d'altres informacions, quines són les zones o barris de Catalunya que estan en una situació de degradació i on potencialment es podrien produir casos d'assetjament immobiliari.†

ICV DONARÀ SUPORT ALS PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT FAN FRONT A LA CRISI I PRIORITZEN LES POLÍTQUES SOCIALS

El passat 31 d'octubre, el conseller d'Economia Antoni Castells va entregar al president del Parlament de Catalunya el projecte de Llei dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009, aprovats abans pel Govern.

Els pressupostos s'han sabut adaptar a l'actual situació econòmica, ja que el Govern ha reorientat les seves polítiques de despesa per donar respostes a la crisi. La seva elaboració ha estat especialment complicada per l'impacte directe de la crisi sobre els ingressos previstos de la Generalitat, ja que els ingressos no financers han decregut un 4,5% respecte el 2008. Això es deu especialment a la caiguda d'alguns tributs, com els de caràcter immobiliari, que han caigut gairebé un 25%. Per compensar-ho, la inversió pública suma un total de 6.581,2 milions d'euros (11,4% d'increment), amb l'objectiu de fer front a la crisi posant en marxa un conjunt de polítiques destinades a reactivar l'activitat econòmica.

El Govern incrementarà l'austeritat i reduirà la despesa no essencial. Per això, els sous dels alts càrrecs quedaran congelats i es disminuirà de forma molt important la despesa d'administració i serveis generals, que es reduirà en un 2,2% respecte el total del pressupost.

Jaume Bosch

Foto: Parlament de Catalunya

La política social representarà un 51,6% del total del pressupost.

Els 824,3 milions destinats a la política d'habitatge permetran concedir prop de 80.000 ajuts, atorgar 30.000 avals de lloguer i construir 13.000 habitatges de protecció oficial.

Els 824,3 milions destinats a la política d'habitatge permetran concedir prop de 80.000 ajuts (20.000 més que el 2008), atorgar 30.000 avals de lloguer i promoure la construcció de 13.000 habitatges de protecció oficial. També es mobilitzen els recursos necessaris per continuar desplegant el Pla de l'Habitatge: es rehabilitaran 40.000 habitatges, s'inspeccionaran 7.000 edificis i es mobilitzaran 6.000 habitatges desocupats per destinar-los al lloguer.

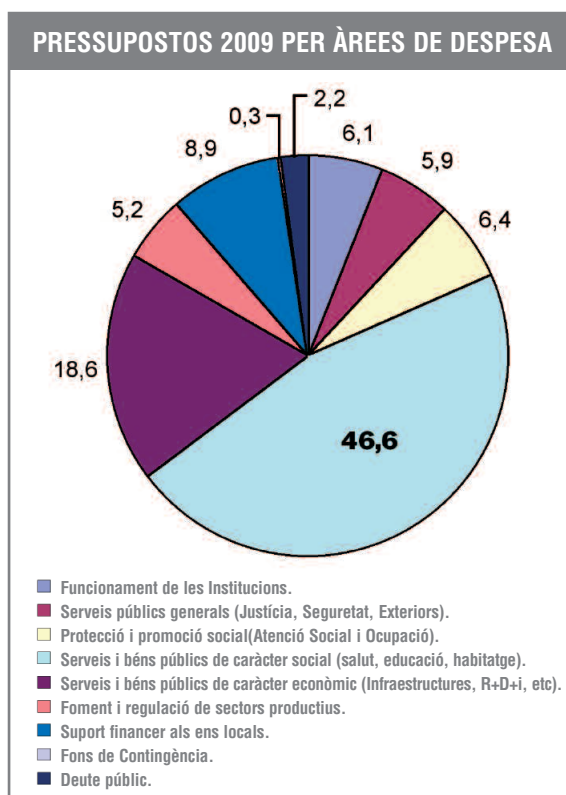
També són rellevants els 50,5 milions per al Programa de Barris i els 197,1 milions per a la promoció de sòl industrial. Les actuacions de caràcter ambiental (protecció i conservació del medi natural i infraestructures per al tractament de residus, entre d'altres) rebran 344,1 milions d'euros. Els equipaments vinculats al cycle de l'aigua comptaran amb uns recursos de 1.175,3 milions: ampliació de la dessaladora del Tordera (28,8 M€), ampliació de la depuradora de Terrassa (11,4 M€) i de la dessaladora del Baix Llobregat (56,8 M€).

Jaume Bosch va anunciar el suport d'ICV als pressupostos de la Generalitat. El dirigent ecosocialista va recordar que els pressupostos actuals s'han elaborat amb l'antic sistema de finançament "pactat per CiU i PP i que demostra altre cop la seva feblesa". Bosch va explicar que el Grup parlamentari del qual n'és portaveu "donarà suport als pressupostos de la Generalitat per a l'any 2009 per tres raons". En primer lloc, perquè "inclouen el dèficit màxim previst per la Llei d'estabilitat pressupostària", en segon lloc perquè "prioritzen les polítiques socials pel que fa a salut, educació, habitatge o prestació social" i en darrer lloc perquè són "un esforç de rigor en la reducció de la despesa de l'administració i els serveis generals". Davant la reacció de CiU i PP als comptes del Govern català, Bosch va emplaçar convergents i populars, perquè "voldríem saber que vol fer l'oposició que diu que els ingressos estan sobredimensionats, diuen que no s'ha de recórrer al dèficit i endeutament, diuen que la pressió fiscal és massa alta". "Tota aquesta retallada de recursos, com és compatible amb uns pressupostos que puguin atendre les necessitats socials del país?", es va preguntar el portaveu, alhora que indicava que el seu Grup "hi prestarà atenció malgrat que creiem que és difícil d'explicar".

Jaume Bosch:
"Prioritzen les polítiques socials pel que fa a salut, educació, habitatge o prestació social".

En els nous pressupostos tindran més pes les polítiques socials, amb la intenció de protegir els col·lectius més vulnerables. Els recursos destinats a finançar les actuacions de protecció i promoció social creixen un 13,7%. La política social representarà un 51,6% del total del pressupost. També s'ha incrementat el pressupost per al foment de l'ocupació, que creix un 39,3%. A aquesta política s'hi destinaran 580,4 milions d'euros.

Els Pressupostos incideixen en les condicions de productivitat i competitivitat de l'economia catalana i fan alguns passos en quant a modernització del model productiu. En aquest sentit, la inversió en R+D+i augmenta un 33,9%.

ICV PROPOSA AUGMENTAR EL MARGE DE DÈFICIT PER IMPULSAR MÉS POLÍTQUES SOCIALS

El portaveu d'ICV en el Parlament de Catalunya, Jaume Bosch, va anunciar el passat 29 d'octubre que la seva formació "presentarà una proposta per modificar la Llei d'estabilitat pressupostària per tal d'ampliar el marge de dèficit que poden tenir les comunitats autònomes i els ajuntaments". Per això Bosch va demanar "el suport de totes les forces polítiques parlamentàries per tal que això pugui tirar endavant", alhora que va explicar que per a la seva formació "més dèficit dins uns criteris raonables és una condició indispensable per fer front en un moment de crisi a les necessitats socials".

Bosch va explicar que ara el límit marcat per aquesta llei a nivell estatal és del 3% i de l'1% a Catalunya. Tot i així, ha recordat que l'any 1993 aquest nivell d'endeutament a Espanya va arribar al 7,5% del PIB. "La crisi és un factor que és aquí i contra el qual hem de lluitar", va dir Bosch, al mateix temps que va apuntar que "podem modificar el dèficit autoritzat i la manca d'un model de finançament". En aquest sentit, el portaveu ecosocialista va indicar que "durant el mes de novembre hi ha d'haver acord, perquè ens juguem que l'1 de gener els nous Pressupostos contemplin el nou model de finançament". Bosch va qualificar de "perfectament possible" un acord en finançament en les pròximes setmanes o mesos "per tal que entri en vigor l'1 de gener".

DOS ANYS DE GOVERN D'ENTESA

En el marc del segon aniversari de les eleccions autonòmiques de l'1 de Novembre de 2006, que van permetre que la majoria d'esquerres reedités el pacte de govern, la portaveu d'ICV Dolors Camats va oferir una roda de premsa en la que es va mostrar "convençuda que aquesta majoria de govern és qui pot garantir fer front a la crisi econòmica en què ens trobem" i va afirmar que "qualsevol altra majoria sense ICV tindria la dreta dins del Govern". En aquest sentit, la portaveu ecosocialista va voler recordar que la formació d'aquest segon Govern "es va garantir només gràcies als nostres resultats". ICV va passar de 9 a 12 diputats en les darreres eleccions catalanes, mentre que PSC i ERC en van perdre 5 i 2 respectivament.

Preguntada sobre la diferència amb l'anterior govern presidit per Maragall i els objectius que s'han de marcar en els darrers dos anys de legislatura que resten, Camats va explicar que aquest govern "ha après a treballar i ha guanyat en estabilitat" al mateix temps que ha indicat que la crisi econòmica "obliga a prioritzar i replantejar accions des del Govern". Aquests dos anys de legislatura han estat marcats pel "desplegament de l'Estatut i la negociació dura amb l'Estat per desplegar-lo" a més de les negociacions per un nou sistema de finançament. La dirigent ecosocialista va voler destacar que aquest govern s'ha caracteritzat per "les polítiques adreçades a les persones", tant pel que fa a polítiques socials, d'educació i de seguretat.

ICV VOTA EN CONTRA DELS PRESSUPOSTOS DE L'ESTAT

RENUNCIEN AL CANVI DE MODEL SOCIAL I A LA INVERSIÓ MEDIAMBIENTAL

En la intervenció que va fer al Congrés, Herrera va assegurar que "no és el pressupost que hauria de votar una majoria d'esquerres, perquè no té l'accent social ni mediambiental per afrontar una crisi com la que tenim".

ICV va presentar una esmena a la totalitat dels Pressupostos Generals 09, ja que segons el diputat i portaveu al Congrés Joan Herrera aquests pressupostos no són "ni progressistes ni socialdemòcrates ni socialistes", a més de ser "deslleials amb les institucions autonòmiques i locals", ja que limiten la capacitat d'endeutament d'Ajuntaments i Comunitats Autònomes. Les principals crítiques són la manca de credibilitat de les xifres macroeconòmiques, el fet que no afronten el canvi de model productiu, la manca de sensibilitat social i la retallada de finançament a les Comunitats Autònomes i Ajuntaments i una austeritat que no es dona entre aquells que tenen més.

Joan Herrera:

"Els PGE no són ni progressistes, ni socialdemòcrates, ni socialistes".

"No tenen l'accent social ni mediambiental per afrontar una crisi com la que tenim".

"Ni tan sols en una situació excepcional com l'actual s'incrementa el dèficit públic".

Herrera va criticar que mentre el Congrés aprovava mesures per a les entitats financeres per valor de fins a 50.000 milions d'euros sense posar-los cap condició, hi ha mancances en qüestions fonamentals com són les polítiques socials i mediambientals. Sobre aquesta austeritat pressupostària, Herrera va afirmar que "l'austeritat predicada per Solbes no és precisament el que necessitem", fent-se ressò d'unes paraules del premi Nobel d'economia, Paul Krugman, ja que segons ell "no és moment de pensar en el control del dèficit públic ni en l'austeritat pressupostària, que per a molts s'ha convertit en bandera en els últims anys". En aquest sentit va afegir que "és curiós veure com en un pretès pressupost auster es manté la supressió de l'impost de patrimoni, la recaptació del qual prové en més d'un 61% de patrimonis de més d'1 milió d'euros",

Intervenció de Joan Herrera, criticant les mesures aprovades pel Govern

Foto: Ana Arámbol

i va afegir que "en un pretès pressupost auster es manté el xec dels 400 euros, amb una despesa que suposa 5 vegades més que el que ens gastem en dependència". També va deixar clar que si ara s'ha de reduir alguna partida pressupostària és perquè aquest Govern "es va gastar el marge guanyat en desgravaments fiscals i en polítiques de xecs".

Quant a les reculades socials, el diputat va criticar que després de les recomanacions de l'OCDE sobre el nostre model de creixement, el Govern disminueixi la despesa Educativa passant del 0'84% de total de la despesa al 0'82% i que l'educació de 0-3 anys es vegi estancada en els 100 milions d'euros que el grup d'IU-ICV va aconseguir la legislatura anterior, "quan l'esforç del programa Educa 3 ho ha quantificat de 2.087 milions". També va lamentar que en l'aspecte social només s'incrementen partides en aspectes relacionats amb la violència de gènere o en relació a l'autonomia personal, tot i que va recordar que "l'administració central no està a l'alçada de les circumstàncies del desplegament de la llei". El portaveu d'ICV ha estat especialment crític amb la congelació de les Pensions Mímines no contributives i en què els recursos destinats a les polítiques actives d'ocupació no només no augmenten sinó que disminueixen.

El Govern renuncia a utilitzar la política fiscal per marcar el camí cap al canvi de model.

Herrera també va lamentar la manca de mesures reals contra la crisi econòmica i el canvi de model productiu. Va destacar negativament el fet que no existeixi "cap pla" per al sector de la construcció, que està en caiguda lliure, i que el Govern hagi fet cas omís al pla de xoc per a la rehabilitació energètica, d'edificis proposat per ICV i que hagués suposat una modernització ecològica i una major eficiència energètica alhora que hagués servit per pal·liar l'atur del sector de la construcció. També va criticar que no es faci res per reduir la dependència energètica ni "la modernització del model mediambiental, que pot suposar una oportunitat per sortir de la crisi amb una perspectiva de futur, que ara més que mai ha de ser verda". En aquest punt, va criticar que les mesures del Govern són únicament incrementar les inversions en carreteres i en ciment, que encara ens fan més dependents del petroli, reduint una quarta part les inversions de l'Institut per la Diversificació i l'Estalvi Energètic.

Finalment, el portaveu ecosocialista va referir-se també a la deslleialtat que aquests pressupostos suposen envers les CCAA i Ajuntaments, afirmant que "en un context en el que són les administracions més properes a la ciutadania les que respondran a la major demanda de polítiques socials, aquests pressupostos consagren la inacció del Govern a l'hora d'incorporar un nou model de finançament que garantis la suficiència de les CCAA, amb més autonomia i criteris objectius de solidaritat entre elles". També va afirmar que els Pressupostos empitjoren de forma substancial el finançament dels Ens Locals, amb una retallada respecte l'any anterior que el Govern xifra en el 3,5% però que la Federació Espanyola de Municipis i Províncies quantifica en un 6% menys. A més d'això, als PGE també es limita la possibilitat d'endeutament dels Ajuntaments, la qual cosa deixa a aquestes administracions sense marge per adoptar mesures contra la crisi i per potenciar les seves polítiques socials, en un moment en què són tan necessàries com és l'actual.

ICV ACONSEGUEIX QUE APARCAR EN PLACES PER A MINUSVÀLIDS COMPORTI PÈRDUA DE DOS PUNTS DEL CARNET DE CONDUIR

El Congrés va aprovar per unanimitat la Proposició no de Llei d'ICV en la comissió per a les polítiques integrals de la discapacitat segons la qual aturar-se o estacionar en els aparcaments reservats per a persones amb discapacitat es considerarà infracció greu i comportarà la pèrdua de dos punts del permís de conduir.

Aquesta proposta recull les peticions d'organitzacions del sector de persones amb discapacitat com el CERMI i el Fòrum de Vida Independent, ja que fins ara era considerat infracció lleu, fet que comporta una sanció econòmica però en cap cas la pèrdua de punts. Tot i aquesta aprovació per unanimitat, el PSOE i CiU volien votar en contra a l'inici de la sessió, finalment al veure la postura de la resta de grups a favor de la proposta d'ICV va decidir recolzar-la.

Durant aquest debat, Herrera va afirmar que "és necessari un impuls de les polítiques d'accessibilitat i mobilitat en totes les seves accepcions, i el transport privat de les persones amb discapacitat és a dia d'avui, un aspecte essencial per a assolir la seva integració i la màxima autonomia personal, més encara tenint en compte que a pesar de les recomanacions a tots els nivells el transport públic encara no és totalment accessible".

EL DIVORCI ENTRE EL GOVERN ESTATAL I L'ECOLOGISME

OPOSICIÓ DEL PSOE A LA LLEI DE MOBILITAT SOSTENIBLE

El passat 28 d'octubre es va debatre al Congrés la presa en consideració de la proposició de Llei de la mobilitat sostenible elaborada per ICV, CCOO, Ecologistes en Acció, Los Verdes, Greenpeace i WWF/Adena. La Llei no s'admetrà a tràmit, ja que les úniques forces polítiques que van defensar la proposició són les que comparteixen grup amb ICV.

El diputat i portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, va defensar la proposició de Llei de Mobilitat sostenible, que buscava crear un marc normatiu que impulsés el transport col·lectiu i el no motoritzat i que defineixi les directrius de la mobilitat sostenible per a les normes que elaborin les administracions locals i autonòmiques en les seves polítiques de transport. La proposició també establia els instruments de planificació en els àmbits de les àrees metropolitanes i municipals i de les empreses i polígons industrials i grans centres d'activitat, de manera que

Joan Herrera:
“Després de la promesa del PSOE que es tramitaria la Llei, avui tornen a mostrar una manca de sensibilitat ambiental”.

“Aquest Govern ja ha decidit que no li importa la gestió mediambiental”.

es fixin les mesures més adequades per a fomentar el transport públic i col·lectiu i els mitjans de transport de baix impacte. Aquesta proposició no es va admetre a tràmit ja que els grups parlamentaris del PP, PSOE i CiU, entre d'altres, van votar contra la seva presa en consideració.

Herrera es va mostrar especialment crític amb el vot contrari del PSOE, ja que cal recordar que la Llei de mobilitat era un compromís del Govern des de l'anterior legislatura i ha estat anunciada recurrentment però, a pesar que les emissions del transport han augmentat un 97% en 2007 respecte de 1990, fins a la data no s'ha presentat per part del Govern cap esborrany a discussió en l'àmbit social o en el parlamentari. Respecte això, Herrera va afirmar que “després de quatre anys de ‘vuelva usted mañana’ i de la promesa del PSOE que es tramitaria la Llei, avui tornen a mostrar una manca de sensibilitat ambiental: avui s'ha consagrat el divorci del Govern amb el relat mínimament mediambiental i un divorci amb l'ecologisme polític i social”. Joan Herrera va mostrar la seva preocupació per la deixadesa de les preocupacions ambientals del Govern, afirmant que “aquest Govern ja ha decidit que no li importa la gestió mediambiental, ni la reducció d'emissions de CO₂, i fins i tot s'escolten veus protransvassites”.

La urgència d'una Llei de la mobilitat sostenible a l'Estat espanyol queda palesa pel fet que el transport, que segueix basat en la preponderància de la carretera i de l'automòbil, creix més que el conjunt

Les emissions de CO₂ del transport a l'Estat s'han doblat des de 1990.

de l'economia. Els seus efectes negatius són cada dia més notoris: emissions de gasos que provoquen el canvi climàtic, pèrdues econòmiques per la congestió del tràfic, danys en la salut dels habitants de les ciutats, fragmentació del territori i pèrdua de biodiversitat, o l'elevada sinistralitat que afecta sobretot als desplaçaments dels treballadors a les seves empreses.

Els pressupostos del Ministeri de Foment segueixen destinant-se majoritàriament a noves autopistes i a línies d'alta velocitat. La proposició de Llei presentada proposava que en vuit anys els pressupostos d'aquest ministeri destinessin un percentatge no superior al 50% a infraestructures i la resta a gestió de la mobilitat. La Llei de mobilitat sostenible pretenia posar fi a l'exagerat desfasament que existeix en la major part de les administracions públiques entre els grans pressupostos que es dediquen a la creació de noves infraestructures de transport i l'escassa planificació des d'un punt de vista de la mobilitat sostenible. Per a les organitzacions impulsores d'aquesta proposta, en les polítiques de mobilitat sobra ciment i manca coneixement.†

ICV VOL QUE EL GOVERN LIMITI LA RETRIBUCIÓ DELS GRANS EXECUTIUS FINANCERS

Joan Herrera ha registrat una Proposició no de Llei (PNL) per limitar la retribució dels grans executius financers, així com la retribució dels membres dels consells d'administració de bancs que rebien qualsevol ajuda del pla de rescat. La PNL insta al Govern que inclogui una disposició dirigida a limitar la retribució dels grans executius i membres de consells d'administració d'aquells bancs, caixes d'estalvi, fons d'inversió i altres institucions financeres que rebien qualsevol tipus d'ajuda del pla de rescat financer.

Per a Herrera, “és lògic que els governs sol·licitin moderació salarial als directius bancaris com a compensació als esforços que s'estan realitzant per part dels contribuents”. En el cas espanyol, el Govern ha aprovat dos reials decrets llei, un sobre el pla d'acció concertada dels països de la zona euro (atorgament d'aval a operacions de finançament per un import de 100.000 milions d'euros) i un altre, que regula el Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers (30.000 milions d'euros ampliables fins a 50.000 milions). “Cap dels dos té control democràtic i garanties suficients, ja que no s'ha acceptat la proposta del nostre Grup de constituir una Oficina

Parlamentària de seguiment, control i avaluació, a més de no integrar cap mesura dirigida a limitar les compensacions dels executius financers i membres dels consells d'administració”, lamenta Herrera en aquesta iniciativa parlamentària, que justifica perquè “els bancs que acudeixin al pla de rescat del sector financer espanyol gestionaran fons públics”.

Herrera justifica la PNL perquè “la caiguda del sistema financer internacional ha fet sortir a la llum els privilegis dels alts executius financers, tant per les escandaloses remuneracions, les opaques opcions i bons, com per les clàusules que els asseguren indemnitzacions multimilionàries, i tot això sense rendir comptes a ningú”.†

Imatge del Congrés dels Diputats

Foto: Ana Arámbol

LA MESURA D'INJECTAR LIQUIDITAT ALS BANCS EN SECRET ÉS IMMORAL I DE DUBTOSA LEGALITAT

Joan Herrera ha posat en dubte la legalitat de la mesura d'injectar liquiditat a les entitats bancàries sense que la ciutadania sàpiga a quines van dirigides. “És vergonyós i immoral que el Govern dugui a terme una mesura d'aquestes característiques amb una opacitat absoluta”, va criticar Herrera, alhora que va dir que posaria *tota la carn a la graella* per aclarir “si es tracta d'una mesura legal i garantir-ne la transparència”. Herrera va recordar també que “no pot ser que quan un ciutadà demani un crèdit al banc se li demani totes les seves dades i quan són els ciutadans qui acaben pagant les dificultats de les entitats financeres no sàpiguen a qui van dirigides”. “Cap país ha impulsat una mesura semblant amb aquesta opacitat absoluta”, va afegir. Per tot això, el diputat ecosocialista al Congrés va registrar la petició de compareixença del ministre d'economia, Pedro Solbes, perquè doni explicacions sobre per què no es faran públics els noms de les institucions financeres que es beneficiïn de la compra d'actius que realitzarà l'Estat.†

ICV DEFENSA ELS INTERESSOS DELS AFECTATS PELS ERO

GUILLOT, MASSANA I TORRECILLAS ES REUNEIXEN AMB ELS COMITÈS

Durant el passat mes d'octubre s'ha anunciat un nombre molt elevat d'Expedients de Regulació d'Ocupació a diferents empreses i s'han iniciat les mobilitzacions de protesta contra els acomiadaments dels treballadors i treballadores de les empreses Pirelli, Tyco, Seat, Nissan i Frigo, entre altres.

Capçalera d'ICV-EUIA a la manifestació del 5 de novembre en defensa de l'ocupació i la indústria

A principis d'octubre, una delegació d'Iniciativa per Catalunya Verds, encapçalada pel secretari general, Jordi Guillot, es va reunir amb els representants de CCOO i UGT a SEAT per tractar la situació a l'empresa i l'expedient de regulació. Després de la reunió amb els representants del comitè d'empresa de CCOO i UGT a SEAT, Lolo Gálvez i David Aliaga, Guillot va recollir les seves peticions i va instar al Govern de la Generalitat a treballar perquè SEAT pugui afrontar la crisi econòmica i es garanteixi el futur de l'empresa des dels poders públics.

Però SEAT no seria la única empresa de l'automoció catalana que ha anunciat un ERO, ja que Nissan també va anunciar la reducció 1.680 llocs de treball a la seva plantilla, sent aquest el conflicte laboral que afecta a més treballadors i treballadores de tots els que han tingut lloc aquest mes. Jordi Guillot, Laura Massana i Josep Torrecillas van reunir-se amb Vicens Rocosa, secretari general del metall de CCOO i Javier Pacheco, secretari general de la secció sindical de CCOO a Nissan, que van evidenciar la necessitat de la pressió social perquè la direcció de l'empresa es faci enrere en la seva decisió "salvatge".

La millor mostra d'aquesta pressió social va ser la manifestació del dia 23 d'octubre contra els acomiadaments de Nissan, que va tenir un marcat esperit reivindicatiu i a la que va assistir-hi bona part de la direcció d'ICV. Aquestes pressions socials estan donant els seus fruits, com ho demostra que la multinacional japonesa encara no hagi formalitzat la presentació de l'Expedient.

El passat 30 d'octubre ICV també participava activament a la manifestació a Manresa contra l'ERO de Pirelli -que deixarà al carrer uns 280 empleats-, amb una delegació encapçalada per la diputada al Parlament Laura Massana i pels dos regidors ecosocialistes manresans, Xavier Rubio i Núria Sensat. Massana va exigir al Govern que "es miri amb lupa la tramitació de l'Expedient de Regulació d'Ocupació a Pirelli però també els processos previs", entre altres coses perquè "l'empresa ha tingut molts beneficis i no entenem com la planta passa ara a acomiadar gent. L'expedient podria no estar justificat". Per la seva banda, el regidor d'ocupació al consistori municipal de Manresa, Xavi Rubio, va reafirmar el compromís de l'Ajuntament "de continuar donant suport i ser exigents amb l'ERO a Pirelli". "Encara és hora que l'empresa presenti la informació necessària al Departament de Treball en relació a l'ERO", ha lamentat Rubio.

La manifestació més multitudinària, però, va ser la del passat 5 de novembre. La manifestació convocada per UGT i CCOO en defensa de l'ocupació i la indústria va comptar amb la participació de bona part dels treballadors i treballadores de les empreses en conflicte i també amb una important delegació d'ICV i de Joves d'Esquerra Verda. Les demandes exigides al manifest conjunt anaven dirigides bàsicament a les empreses i a l'Estat. A les empreses afectades pels ERO, a les que demanen "respostes conjunturals a problemes conjunturals". Als governs estatal i català els hi exigeixen "més claredat i contundència política per impedir aquests comportaments empresarials".

LA CRISI NO HA D'AFECTAR EL DESPLEGAMENT DE LA LLEI DE LA DEPENDÈNCIA

El president d'ICV, Joan Saura, va denunciar que el govern de Catalunya "està posant molt més que un terç del finançament per la llei de la dependència". "El senyor Zapatero, que ha fet la mesura dels 400 euros i altres despeses financeres per a nosaltres injustificades en aquests moments, no fa la transferència corresponent de la llei de la dependència", ha dit Saura, alhora que li ha demanat que faci "una rectificació" ja que "hi ha un problema de finançament important i la pilota la té Zapatero en els pressupostos generals, i si segueix en aqueta direcció no els votarem favorablement". El líder de la formació ecosocialista va explicar que el govern català està aprovant "mesures de reactivació econòmica" de les quals n'ha volgut fer esment de dues. En primer lloc "la contundència que tindrem contra qualsevol expedient de regulació d'ocupació que no estigui justificat" i en segon lloc "la necessitat que els pressupostos que s'aprovin (per la Generalitat) prioritzin fonamentalment l'educació, la salut i el benestar, amb la llei de la dependència".

RELLANÇAMENT DE LA SECTORIAL D'ECONOMIA I MÓN DEL TREBALL

El passat 18 d'octubre es va celebrar la 9a Assemblea de la sectorial d'Economia i Món del Treball d'ICV, on hi van participar uns 50 adherits i adherides. L'assemblea va escollir de nou a Josep Torrecillas com a coordinador de la sectorial, càrrec que ocupa des de la 8a assemblea de fa tres anys.

També es va renovar la Comissió Política de la Sectorial, amb una composició que destaca per la renovació d'una tercera part de la comissió, l'increment de presència de dones, que passen de ser un 13% de la CP a ser-ne el 40%; i l'increment de la presència de joves, amb la incorporació de tres membres menors de 30 anys.

En la votació de la llista conjunta del coordinador i comissió política, es van produir únicament 3 abstencions i cap vot en contra, comptant, per tant, amb un ampli suport de l'assemblea. Durant el debat també va haver espai per a l'autocrítica, i es van comentar algunes de les mancances organitzatives i polítiques de la sectorial.

Malgrat tot, el balanç de gestió del període 2005-2008 presentat per Josep Torrecillas és positiu i va ser aprovat per unanimitat a l'assemblea.

Torrecillas també va parlar durant la seva intervenció del context actual, ja que ens trobem immersos en una crisi financera que necessita una resposta global per part de l'esquerra i va afirmar que "ara és l'hora de globalitzar les propostes a un model injust i inhumà que s'ha vist fracassat". Torrecillas es va referir també a l'esgotament del model de creixement espanyol, "les causes de la situació actual, especialment pel que fa a l'atur, les hem de cercar en què els governs de l'Estat han fet una aposta durant aquests darrers 20-30 anys per un model econòmic amb fonaments extremadament febles" i va explicar que això ha generat la necessitat d'avançar en un nou model productiu. En quant el context català, el nou coordinador de la sectorial afirmava que "cal un Pla de Xoc per a la realització de polítiques industrials davant la situació actual".

Finalment, també va referir-se a les qüestions internes, destacant-hi la necessitat de fer una assemblea organitzativa de la sectorial "com a molt tard a la propera primavera", per debatre el model organitzatiu i relançar l'activitat.

Jordi Guillot va intervenir en nom de la direcció per agrair la tasca de la Sectorial en un moment com és l'actual

Josep Torrecillas

context de crisi econòmica. Guillot va afirmar que en un moment tan important de canvi en les estructures del poder econòmic i a les portes de l'Assemblea Nacional d'ICV, que ha d'enfortir el projecte de l'esquerra verda nacional, és important enfortir el fil roig de l'organització i relançar la sectorial, de cara a què ICV recuperi l'espai de referent per a les classes treballadores.

JAVIER PACHECO

SECRETARI GENERAL DE LA SECCIÓ SINDICAL
INTERCENTRES DE CCOO DE NISSAN

El comitè d'empresa de Nissan de la Zona Franca està presidit per Javier Donate (CCOO) i compost per deu membres de CCOO, nou de SIGEN-USOC, sis d'UGT i quatre de CGT. A Catalunya la companyia Nissan Motor Ibèrica té centres a la Zona Franca de Barcelona, a Montcada i Reixac i a El Prat de Llobregat. El 2007 es va constituir el comitè intercentres, del qual Javier Pacheco en forma part com a secretari general de la secció sindical de CCOO.

“NO ACCEPTAREM MESURES SALVATGES COM L'ACOMIADAMENT IMPROCEDENT DEL 40% D'UNA PLANTILLA DE 4.000 TREBALLADORS”

| Entrevista Jesús Hernández

Creus que és justificat l'Expedient de Regularització d'Ocupació (ERO) per a 1.680 treballadors i treballadores a la planta de la Zona Franca i que afectarà més de 4.000 llocs de treball indirectes?

No és justificat ni molt menys. És una actitud oportunista d'una multinacional que aprofita la psicosis de la crisi per fer una reestructuració de l'estructura de la seva plantilla. El seu objectiu és reduir els costos laborals, però posen de forma inconscient en perill el futur de la companyia a Catalunya. Cal recordar que la planta de Nissan de la Zona Franca és la 5a planta més productiva del grup mundial, és a dir, de totes les fàbriques Nissan que hi ha al món. Actualment a Europa, dins el seu segment, el de vehicles comercials lleugers, és la 2a més productiva. En els darrers anys hem reduït un 31% els costos de producció i s'han augmentat més encara els nivells de competitivitat. S'han obtingut al voltant d'uns 300 milions d'euros de beneficis en els darrers 5 anys. La rendibilitat competitiva i productiva de l'empresa està més que assegurada.

Quin ha estat el comportament de les administracions? Us heu sentit donats suport per la Generalitat?

La Generalitat està sent excessivament cautelosa com per abordar conflictes d'aquestes característiques. Exigim una resposta més contundent i més àgil de la Conselleria de Treball i del President de la Generalitat; cal rebutjar actituds empresarials com les plantejades per Nissan amb la intenció de fer fora 1.680 treballadors.

Ara bé, entenem que hi ha dos nivells de responsabilitat política. La primera és autonòmica, perquè té la responsabilitat administrativa de definir l'expedient, i en segon lloc està la responsabilitat política real, que comporta una coordinació entre el president de la Generalitat, José Montilla, i el president del govern central, Rodríguez Zapatero. És necessari negociar amb l'aliança d'empreses franc-japonesa, Renault i Nissan, per definir l'estratègia de la multinacional en territori català i espanyol. Aquestes dues marques són fonamentals per al sector de l'automòbil, donat el seu nivell de centres de treball i per l'ocupació que generen, és necessària davant l'estratègia que estan adoptant una resposta política, per defensar el teixit industrial.

La intervenció del govern central ha estat precipitada, sense establir els mecanismes de coordinació entre les autonomies afectades per la crisi internacional, en aquest cas Castilla i Lleó i Catalunya. Miguel Sebastián, el ministre d'Indústria, és el que protagonitza la primera intervenció precipitada, quan estableix contactes amb Renault i Nissan per separat. No oblidem que l'aliança (Renault i Nissan) està redefinint la seva capacitat productiva a Europa. No es pot abordar un problema comú amb interlocutors per separat. L'aliança té una estratègia clara del que pretén realitzar en el seu àmbit geogràfic europeu pel que fa a producció, Espanya és probablement la major afectada de la redefinició; davant d'això no es poden donar pals de cec ni malgastar intervencions polítiques com les del ministre.

Què ha fet CCOO per evitar la pèrdua de llocs de treball?

CCOO ha manifestat el rebuig a aquestes propostes de reestructuracions de plantilles davant una crisi que està provocada pel sector financer. Entenem que és una situació conjuntural que requereix solucions conjunturals. CCOO ha establert els mecanismes de coordinació entre totes les empreses del sector industrial, ha participat directament en els conflictes i els ha liderat a les empreses que s'han vist afectades, i ha buscat una resposta a nivell general conjuntament amb UGT per manifestar-nos el dia 5 de novembre en contra de les pràctiques de les presentacions d'aquests Expedients. Demanem unes polítiques industrials clares per part de la Generalitat per superar la crisi que actualment pateix el sector. En el cas de Nissan, el comitè d'empresa ha llançat un missatge: no acceptarem mesures salvatges com l'acomiadament improcedent del 40% d'una plantilla de 4.000 treballadors.

Les manifestacions del passat 23 d'octubre també han tingut una incidència clara en la postura de la direcció de la multinacional a Catalunya i també sobre el propi Govern. Dos setmanes després, l'anunci de despatxar 1.680 treballadors no s'ha formalitzat amb la presentació d'un ERO, i busquen altres llaços de negociació. S'ha de seguir mantenint la pressió social per guanyar un espai de negociació on es discuteixi sobre el futur industrial de Nissan a Catalunya i no del Expedient en si.

A l'inici de l'any Nissan ja va amenaçar de fer un ERO. Creus que aquesta vegada també es podrà evitar l'acomiadament de treballadors i treballadores?

Hi ha diferències clares entre els dos casos. A l'anterior Expedient de Regularització d'Ocupació, el que pretenia Nissan era mantenir un nivell més elevat de temporalitat, per això va proposar reduir la plantilla en 450 persones. En aquest cas l'estratègia de Nissan és diferent. Ara el que pretenen és dimensionar la fàbrica pràcticament a la meitat, ja que forma part d'una estratègia més global en l'àmbit europeu, com deia anteriorment. La solució passa per restablir els llaços polítics i sindicals directes amb les multinacionals a les seves seus centrals per discutir quina és la veritable estratègia industrial que té Nissan per als seus centres a Catalunya i a la resta de l'Estat.

Creus que és rellevant la futura obertura de la Planta de Nissan a Tànger en relació a tot el que està passant a la Zona Franca?

Forma part de l'estratègia global de redimensionar la producció a Europa. Tant la Planta de Marroc com la d'Índia hi tenen a veure. Aquestes fàbriques estan construïdes en clau de l'aliança Nissan-Renault per completar els segments de models que s'han de posar al mercat europeu. Per tant, hi ha una relació directa entre el que està passant a la Zona Franca i la planta de Tànger i la de l'Índia. Ens temem que si l'ERO s'arriba a produir, pot ser el principi del final de Nissan a Catalunya. Creiem que comporta una deslocalització encoberta a mig termini a l'any 2010-2011.

Què creus que ha de fer l'esquerra política i social davant la crisi? Quines mesures creus que han de ser les mesures i les prioritats?

Crec que ha quedat clar en la crisi actual del sistema capitalista que és necessari mantenir els equilibris entre la competitivitat del lliure mercat i les garanties socials dels ciutadans als països industrialitzats. Això comportarà un equilibri global a l'hora de poder mantenir els nivells vitals i socials mínims que necessita la ciutadania a nivell mundial. La resposta de l'esquerra ha de ser concertada entre totes les esquerres a nivell europeu, ja que Europa ha de ser el motor de les polítiques socials a nivell mundial, i començar a plantejar alternatives al sistema capitalista, no només prendre mesures d'emergència per intentar continuar amb un sistema que estem veient que ha fracassat i que és totalment insolidari amb la ciutadania. Cal començar a plantejar un sistema alternatiu on es manifesti l'equilibri entre lliure mercat i necessitats socials.

Podeu llegir l'entrevista íntegrament a les webs:
www.contralacrisi.cat
www.noushoritzons.cat

NEIX EL NOU WEB D'INICIATIVA

UNA EINA PER FER POLÍTICA I PER FER PARTIT

Fruit d'un procés que va començar ja fa dos anys, finalment estem d'estrena i la nova plataforma web d'ICV es troba accessible a www.iniciativa.cat. Aquesta renovació no només afecta el web nacional, sinó tots els webs territorials, i també els webs del que anomenem "univers" d'ICV, com són el web de la Fundació Nous Horitzons, Dones amb Iniciativa, webs institucionals i d'altres.

Eva Marín Coordinadora del web
Marc Rius Secretari de comunicació d'ICV

Ens renovem per donar resposta a les noves necessitats comunicatives que té ICV en el context de l'Internet dels nostres dies. Segons l'estudi coordinat per Manuel Castells i Imma Tubella sobre usos d'internet a Catalunya, en aquests moments un 41,5% de la població catalana és usuària freqüent d'Internet i un 53,9% ho ha estat en els darrers tres mesos. No obstant això, una altra dada molt rellevant que no podem obviar és el biaix d'edat en l'ús d'aquestes eines: a partir dels cinquanta anys, la proporció d'usuaris se situa en menys del 10%, mentre que arriba al 75% entre els menors de trenta anys. La fractura digital és doncs encara evident, per això tenim molt clar que el web no pot ser l'únic instrument de comunicació o de treball organitzatiu del partit.

Ara bé, a Catalunya, com a la resta del món, existeix un grup cada vegada més important de ciutadans i ciutadanes que utilitza internet amb asiduitat (n'hi ha qui, de fet, només s'informa a Internet) i a qui ens podem dirigir a través de la xarxa. Tenint en compte les limitacions dels mitjans tradicionals (unidireccionals, poc propensos a reflectir opinions crítiques, etc), la xarxa esdevé doncs una oportunitat per a ICV per situar debats, per influir i per comunicar-nos amb la ciutadania.

Aquesta renovació es fa en un nou context pel que fa a internet. És el que s'anomena "web 2.0", on l'usuari n'és el principal protagonista.

Hem volgut adaptar-nos a aquest nou escenari on la participació i la comunicació directa i horitzontal és tan rellevant. I ho fem primer de tot estructurant els continguts dels webs d'una forma més clara i senzilla. El que ens interessa és que qualsevol usuari que vulgui saber què diu ICV sobre qualsevol temàtica ho trobi fàcilment. Una de les noves funcionalitats que donen resposta a aquesta qüestió és l'eina de cerca. També volem ser més propers, i per això construïm continguts desde la quotidianitat i potenciem la disponibilitat de recursos audiovisuals. Ara qualsevol persona pot veure o sentir una declaració d'ICV sense dependre d'un altre mitjà, sense filtres.

La xarxa esdevé una oportunitat per a ICV per situar debats, per influir i per comunicar-nos amb la ciutadania.

La nova plataforma compleix amb un objectiu organitzatiu, com és millorar la comunicació interna al partit. Per això disposem de la intranet nacional (zona d'accés restringit a adherits, adherides, amics i amigues), però també cada web temàtica o territorial té associada la seva pròpia intranet, amb la seva xarxa de treball autònoma, si bé sempre coordinada amb la nacional.

Hem habilitat un espai de xat en el que una persona connectada a la intranet podrà conversar amb altra gent connectada al mateix moment, sigui l'hora que sigui, allà on vulgui. L'ús de la intranet com a espai de repositori, de consulta i de compartició de continguts entre organitzacions territorials pot esdevenir un eina molt útil per tal de reduir esforços i donar a conèixer la feina que es realitza en cada àmbit d'actuació.

Una altra gran prioritat és garantir l'accés a la nostra plataforma a tothom i, d'una manera especial, als col·lectius més desprotegits i a les persones amb alguna discapacitat, i per això respectem les recomanacions internacionals sobre estàndar d'accessibilitat. Per altra banda, en el desenvolupament de la web s'ha emprat programari lliure i tota la plataforma tecnològica també és desenvolupada sobre tecnologies de codi obert. També hem parat especial atenció a com es realitza la difusió dels continguts que generem com a partit, i per fer-ho de la forma més oberta possible els hem

licenciat amb una alternativa al *copyright*, anomenada *copyleft*, que permet copiar, distribuir, comunicar i fer-ne obres derivades sempre que s'esmenti la font original. La web d'ICV funciona amb regles ben diferents a les del mercat.

Finalment, cal esmentar que aquesta renovació no hagués estat possible sense la col·laboració dels territoris; gràcies als suggeriments que heu aportat hem pogut adequar les funcionalitats del sistema a les necessitats de qui finalment en farà ús: vosaltres. A més, per tal de posar-nos en marxa s'han realitzat dues jornades de formació amb gran èxit de participació, al voltant de 100 persones. De fet, la formació és i seguirà sent el centre dels nostres esforços, ja que entenem que és un factor primordial per extreure el màxim rendiment a la plataforma.

La nova web d'ICV acaba de començar a caminar. Seguirà creixent, seguirà incorporant noves eines i no deixarà d'innovar. Per això us convidem a visitar-la, però sobretot a què la feu vostra i també en sigueu els protagonistes.†

FINS A SEMPRE, JOSEFINA

ICV L'Hospitalet

El dissabte 18 d'octubre va morir sobtadament la Josefina Gómez Olivares, militant d'ICV i assessora de la regidoria d'Educació. Al llarg d'aquests dies molts han estat els moments de record cap a la Jose: el seu comiat multitudinari, la lliçó inaugural del curs 2008/09 que es va convertir en un homenatge a la seva persona, el minut de silenci i el reconeixement del ple municipal...

En tots aquests moments l'hem volgut recordar així:

"... la Jose ha estat una persona que s'ha fet estimar, una persona amb profunds valors, treballadora i eficaç, preocupada per tots els detalls i per tenir sempre un gest i una paraula amable amb els altres.

Volem agrair la seva dedicació impressionant d'aquest darrer any i mig al servei de la millora de la qualitat i del prestigi de l'Educació a la ciutat i a la comunicació de totes les bones pràctiques dels centres educatius de l'Hospitalet i també volem agrair la dedicació de pràcticament tota la seva vida als valors i als ideals del PSUC i d'ICV, des que era una nena i acompanyava els seus pares fins el dia que va morir.

La seva mort, a més d'un intens dolor, ens deixa un buit enorme que solament podrem omplir amb el seu record, amb el record agraït cap a una persona que fins l'últim instant de la seva vida va ser una excel·lent mare, companya, filla, amiga, treballadora i militant".

Molts heu acompanyat la família i Iniciativa en aquests dies tan tristos, i us volem transmetre la nostra més profunda gratitud per totes les mostres de condol i d'amistat que ens heu fet arribar.†

Josefina Gómez Olivares

HOMENATGE A DOLORS PIERA

Sebastià Piera
Militant del PSUC i d'ICV

Amb motiu de la Diada tingué lloc a la sala d'actes de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès un homenatge a Dolors Piera i els mestres de la República, organitzat per l'Ajuntament i amb una conferència a càrrec de Rosa Toran i Cèlia Cañelles, autores d'una biografia de Dolors Piera.

Amb una gran riquesa glosaren el seu llarg i dens itinerari pedagògic, polític i social. Introductora, amb altres mestres, de la tècnica pedagògica Freinet, que va donar peu a una escola fusionada per l'ensenyament i el civisme.

Aquesta concepció d'avantguarda la va aportar també a la política. Fundadora del PSUC, fou elegida per dirigir el treball femení com a membre del Comitè Executiu a la vegada que exercí com a Consellera de Cultura a l'Ajuntament de Barcelona durant la Guerra. Fou igualment organitzadora i Secretària General de la Unió de Dones de Catalunya. Coordinadora a l'exili francès dels grups dels PSUC dispersats per tot el país, fou detinguda i empresonada per les autoritats franceses. Trobà refugi polític a Xile, on mantingué sempre una gran amistat amb Neruda i va participar fins al final de la seva vida al Centre Català de Santiago de Xile.

L'Ajuntament de Vilafranca li ha dedicat un centre escolar i un carrer que duren el seu nom.†

LA CRISI A LA UE

LES PARADOXES DEL RECONeixEMENT DE LA FALLIDA DEL CAPITALISME

Si bé el desencadenant de la crisi econòmica mundial es focalitza als Estats Units, l'actual entramat d'un sistema financer globalitzat converteix la crisi en un fenomen d'abast mundial. I evidentment, una de les primeres afectades per aquesta bola de neu és la Unió Europea, amb un èmfasi especial en estats membres amb economies fortament basades en el consum i l'endeutament de les famílies, com pot ser el cas de l'Estat espanyol.

Marc Giménez

Portaveu dels Joves del Partit Verd Europeu

Molt conscient d'aquesta conjuntura, la Unió Europea, a mans de l'òrgan que representa els interessos dels Estats -el Consell- ha intentat posar fil a l'agulla per tal de paliar al màxim els previsibles efectes adversos d'aquesta crisi. Per exemple, s'ha exercit pressió al Banc Central Europeu perquè, malgrat ser un organisme independent de control polític i sota l'únic mandat d'assegurar l'estabilitat de preus per mantenir un Euro fort al món, rebaixi els tipus d'interès per tal d'alleujar una mica les economies interiors i evitar la recessió. S'han donat en el Consell Europeu situacions paradoxals, com el ressorgiment de Gordon Brown davant l'opinió pública britànica pel seu lideratge en temes econòmics a la UE o sentir Nicolas Sarkozy fer una crítica aferrissada del capitalisme salvatge i irreflexiu d'avui en dia, proposant un major control polític al sistema financer.

La majoria conservadora de la UE dels 27 -tradicionalment partidària d'una major liberalització i desregulació- ha acceptat per unanimitat les propostes del President de torn de la UE, Sarkozy, com la intervenció de l'Estat en l'economia per injectar liquiditat i rescatar entitats financeres. Això significa el reconeixement de la fallida del sistema capitalista com l'hem conegut fins ara pels qui fins no fa gaire n'eren els seus més fermes defensors, i representa una petita victòria per als qui defensem que una altra globalització és possible.

No obstant la percepció que ens trobem en un moment crucial de la història contemporània com ho fou la caiguda del teló d'acer, ens equivocariem si creiem que està tot fet. Els líders dels vint-i-set, Sarkozy el primer, no pretenen anar tan enllà ni molt menys. La dreta europea sap molt bé que el capitalisme és el sistema que millor defensa els seus interessos i preserva els seus privilegis històrics.

Però per això mateix saben que el capitalisme necessita un rentat de cara, que és o bé renovar-se o morir. Per això necessiten vendre fum respecte una gran reforma de les institucions financeres i d'un major control polític, però les bases sobre les que se sustenta el model productiu i l'economia mundial continuaran intactes. No serà més que un capitalisme 2.0.

I és en aquest moment on, des de l'esquerra europea, hem de fer sentir la nostra veu de denúncia que el parany es troba en les pròpies bases del sistema, un sistema que explota les desigualtats en les relacions humanes i que malmet sense solució els recursos naturals.

Però per poder ser creïbles cal que presentem una proposta creïble, una proposta de reforma profunda del sistema productiu mundial que doni una resposta conjunta a la triple crisi: econòmica, energètica i ambiental.†

PASSOS DE GEGANT D'ICV AL 9è CONSELL DEL PARTIT VERD EUROPEU

Entre els passats 9 i 12 d'octubre va tenir lloc, a París, el 9è Consell del Partit Verd Europeu. Aquest Consell tenia una especial importància, ja que era el darrer abans del Congrés Electoral de la propera primavera a Brussel·les. Per tant, era una trobada important per acabar de definir aspectes i prendre decisions importants de cara als comicis al Parlament Europeu del 2009.

En aquest sentit, es van presentar els eixos de la campanya conjunta i es va adoptar el Manifest electoral amb les prioritats que han d'inspirar la propera legislatura.

Aquest Consell era una trobada important per acabar de definir aspectes i prendre decisions importants de cara als comicis al Parlament Europeu de 2009.

A més, es va tractar d'un Consell especialment important per al reforç del paper d'ICV en el si del PVE, ja que es va formalitzar la independència de delegacions amb Los Verdes, el que dona més pes en les decisions, passant d'un a tres vots.

Aquesta importància creixent es va posar de relleu no només amb una delegació de tres persones d'ICV i una de JEV, sinó que a més es va jugar un paper destacat en diferents àmbits. Per una banda, la diputada al Parlament de Catalunya, Laia Ortiz, va presentar el Llibre Blanc sobre Gènere elaborat per l'Observatori de Gènere dels Verds Europeus (EGGO) -coordinat per ICV-, mentre que Marc Giménez es va estrenar com a portaveu de les Joventuts del Partit Verd Europeu (FYEG) en un Consell, presentant el document de Polítiques de Joventut, que serà un dels elements importants de debat en el Congrés de la primavera. Pel que fa al terreny del debat polític, cal destacar l'adopció del document de Política Social.

En conclusió, un nou Consell del PVE molt fructífer per a ICV, que ha demostrat un cop més lideratge europeu en matèries de gènere i joventut, com en altres ocasions s'ha fet respecte al municipalisme.†

ICV I JEV PARTICIPEN AL FÒRUM SOCIAL EUROPEU DE MALMÖ

Una delegació d'ICV i JEV, encapçalada per l'eurodiputat d'ICV Raül Romeva i pel responsable de moviments socials d'ICV David Cid, va participar al Fòrum Social Europeu (FSE) que va tenir lloc entre el 17 i el 21 del passat mes de setembre a la ciutat sueca de Malmö. La delegació d'ICV, formada per regidors i regidores, així com càrrecs del partit, i la delegació de JEV van participar activament en la manifestació que va portar com a lema "El poder per a la gent, contra el capitalisme i la destrucció ambiental. Un altre món és possible!". Aquest 5è Fòrum Social Europeu ha evidenciat un descens en la participació dels processos altermundistes, però la valoració en conjunt és positiva malgrat aquesta manca de participació i impacte social del FSE de Malmö.

La Fundació Nous Horitzons va organitzar dos seminaris dins el marc del FSE. El primer, titulat "Seminari d'estratègies i marcs de relacions entre partits polítics i moviments socials", va comptar amb la presència de Raül Romeva, que va compartir taula amb altres dirigents de partits d'esquerres europeus com són el Partito della Rifondazione Comunista, d'Itàlia, i Sinaspismos, de Grècia, així com amb l'escriptora i activista britànica d'esquerres i feminista, Hilary Wainwright.

En la seva intervenció, Romeva va afirmar que "en un moment que les polítiques de la UE giren a la dreta i responen a interessos econòmics, per a ICV i JEV és important participar i enfortir espais com el FSE, on conflueixen moviments socials, sindicats i organitzacions de l'esquerra europea". En aquest sentit, Romeva va recordar que "la nostra manera de fer política és escoltant la gent i no sotmetent-nos a les pressions dels lobbys econòmics, que només miren per a uns quants". "La política en majúscules es fa amb la gent en espais com els d'aquí a Malmö, i no amb els lobbys econòmics", va afegir l'eurodiputat d'ICV.

El segon seminari organitzat per la FNH va tractar sobre la situació dels Drets Humans a Colòmbia. Juan Carlos Villamizar, refugiat polític colombià a Catalunya, representat del Polo Democrático Alternativo i membre d'ICV, va ser un dels ponents de la xerrada, en la que es va denunciar com Álvaro Uribe utilitza la parapolítica i els paramilitars per amenaçar i agredir camperols, estudiants i polítics, i ens van explicar què podem fer des d'Europa. Villamizar va recordar com Joan Herrera, el 2006, va aconseguir des del Congrés dels Diputats que Moratinos no tanqués la venda d'armament a Colòmbia que tenia prevista, denunciant la manca de respecte als Drets Humans per part del Govern d'Uribe.†

Manifestació pels carrers de Malmö, amb part de la delegació d'ICV

GRUP DE COORDINACIÓ DE REGIDORS I REGIDORES D'OCUPACIÓ COORDINARÀ A NIVELL LOCAL LES RESPOSTES D'ICV CONTRA LA CRISI

El proper 28 de novembre es constitueix a la localitat de Terrassa la primera reunió del grup de coordinació dels regidors d'ocupació, promoció econòmica i desenvolupament d'ICV. El grup, impulsat pel regidor manresà Xavier Rubio i el regidor terrassenc Manel Pérez, tindrà com a objectiu principal crear els mecanismes de coordinació i els fluxes d'informació entre les diferents regidories d'ocupació i promoció econòmica.

El nou grup de treball té com a intenció poder desenvolupar una acció política efectiva contra la crisi i tenir una veu pròpia per poder traslladar a la direcció d'ICV les mancances i necessitats concretes que s'han de negociar amb altres nivells de l'Administració, és a dir a nivell estatal i autonòmic.

El grup treballarà per, en primer lloc, donar a conèixer algunes de les polítiques actives d'ocupació que han portat a terme els regidors i regidores amb competències a nivell laboral i de promoció econòmica. Els regidors i regidores ecosocialistes volen deixar clar que ja fa temps que estan duent a terme polítiques d'atenció a l'atur i a la precarietat. Un exemple en són les iniciatives d'economia social que s'han desenvolupat en alguns ajuntaments des de fa anys, moltes de les quals sense el suport i el finançament necessaris per part de l'administració catalana i l'estatal.

El grup també vol que ara que hi ha una especial sensibilitat i una predisposició per part del Servei Català d'Ocupació i per part del Ministeri de Treball a donar suport a les iniciatives i propostes reactives immediates contra la crisi, s'aprofitin els recursos de forma adequada amb propostes efectives i transformadores.

Uns dels missatges que vol llançar el nou grup és que cal canviar estructuralment les polítiques d'ocupació a nivell català, però sobretot i de forma més urgent a nivell estatal. Cal recordar que les polítiques d'ocupació les gestiona la Generalitat mitjançant el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), però el marc legislatiu és encara una competència estatal. Aquest marc normatiu necessita canvis profunds per poder adequar-se a les necessitats reals de les polítiques d'ocupació locals, que són especialment rellevants en temps de crisi. La direcció d'ICV podrà recollir de primera mà les mancances i

problemàtiques que els regidors i regidores es troben en el desenvolupament de les seves tasques contra la crisi. En aquest sentit, el grup destaca la necessitat de gestionar de forma més eficient els fons que es reben del Fons Social Europeu, donat que cada cop són més reduïts i requereixen d'una gestió cada cop més eficient.

Aquesta trobada servirà perquè ICV obri un nou front contra la crisi econòmica, en aquest cas a nivell local. L'activitat del grup de treball dels regidors i regidores d'ocupació s'emmarca en una estratègia més ampla, que és intentar que aquesta crisi no la paguin els treballadors i les treballadores quan els causants de la crisi, els especuladors, grans empresaris i banquers no s'estan responsabilitzant de les conseqüències. Les conclusions, idees i eixos de treball que s'acordin al grup de treball facilitaran als ajuntaments fer polítiques socials en aquest sentit, amb criteris d'eficiència i justícia social.†

L'AGRUPACIÓ D'ICV DE L'HOSPITALET CELEBRA LA SEVA ASSEMBLEA

El passat 29 d'octubre va cloure el procés d'assemblea local d'ICV de l'Hospitalet, que va servir per renovar objectius polítics i elegir la seva nova executiva. Lluís Esteve va ser reelegit president de l'agrupació, lloc que ocupa des de 2005 i que compagina amb el càrrec de tinent d'alcalde de la ciutat. La nova executiva, escollida per unanimitat, està formada per 21 persones, incorporant-hi 8 nous membres, 5 dones i 3 homes, i està integrada per un 43% de dones.

El balanç del període 2005-2008 valora positivament el creixement d'adherits, adherides, amics i amigues d'ICV a la ciutat, la creixent presència política de l'organització a la ciutat i la seva participació en el govern municipal, amb un intens i positiu treball des de la Regidoria d'Educació. El balanç i el document d'objectius polítics fins a les properes eleccions municipals de 2011 han estat aprovats amb el 97% de vots favorables.

També es va fer un debat sobre els documents de l'assemblea nacional que celebrarà a Sabadell els propers dies 21, 22 i 23 de novembre, i va escollir els 16 membres de l'organització local que la representaran en aquesta assemblea.

La cloenda de l'assemblea d'Iniciativa per Catalunya Verds de l'Hospitalet va comptar amb la participació com a convidat de Marc Rius, membre de la direcció nacional i director general de Participació.†

Lluís Esteve

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

“ARA ÉS MÉS IMPORTANT QUE MAI, PER LA SITUACIÓ DE CRISI, BUSCAR LA JUSTÍCIA I L'EQUITAT.”

XAVIER RUBIO
MANRESA

Té 40 anys i és regidor d'Ocupació, Formació i Economia Social a Manresa i president d'ICV al Bages, Berguedà i Solsonès.

Entrevista Jesús Hernández

Com a regidor amb competències en ocupació, quines mesures està prenent per afrontar la crisi?

La prioritat és combatre el 12% d'atur a Manresa, amb més de 4.000 persones a l'atur. Des de la regidoria d'ocupació es destinaran 1,6 milions d'euros a programes per reduir l'atur, com són els itineraris personals d'inserció, els plans d'ocupació, els projectes experimentals d'ocupació i els tallers d'ocupació.

Des de l'any 2006 Manresa desenvolupa programes de reinserció laboral al nucli antic en el marc de la Llei de barris. Ara hem inclòs no només els col·lectius exclosos, sinó també d'altres persones que es poden veure afectades per la situació de crisi.

A Manresa podríeu notar de forma intensa la crisi amb la possible pèrdua de 280 llocs de treball a Pirelli, quin paper ha jugat l'Ajuntament?

Els llocs de treball encara no s'han perdut a Pirelli, ja que s'està en tràmit, ha presentat l'ERO a mitjan octubre. La Generalitat haurà de filar molt prim amb l'Expedient de Regulació d'Ocupació.

Dit això, des de l'Ajuntament destinarem 300.000€ a accions d'acompanyament de les persones que puguin perdre el seu lloc de feina no només a Pirelli, per derivar-les a formació pràctica a sectors claus. La formació és fonamental.

ICV gestiona dins de la regidoria d'ocupació els projectes d'economia social. Ara és més important que mai, per la situació de crisi, buscar la justícia i l'equitat. Per això hem fet una aposta amb la promoció d'un viver d'empreses d'economia social i solidària. És important, a més de crear riquesa i ocupació, crear també valors socials.

A la Catalunya Central s'han patit altres tancaments recents com Tyco, Dresca, DB Apparel, i s'han perdut centenars de llocs de treball. Quines mesures estructurals necessita aquesta regió?

Algunes empreses han marxat tot i ser rendibles perquè des de les transnacionals s'ha aprofitat aquesta situació per endur-se la producció a altres països. Ens preocupen les indústries auxiliars de l'automòbil, molt afectades per la crisi del sector. Des l'administració local s'ha treballat amb previsió durant els anys de bonança, potenciant sectors substitutius als que ara entren en crisi.

En aquest sentit s'ha apostat per la indústria d'alt valor afegit. S'ha creat un Centre Tecnològic a Manresa, que ha d'atraure empreses de R+D+I. Hem potenciat també sectors d'energies renovables, ja que considerem que la modernització ecològica és fonamental per a una economia més eficient.

També hem creat el Centre de Formació Pràctica, que és un instrument format per empresaris, sindicats i administració, dirigit a la formació en el camp del Metall. Inclou els tres aspectes de la formació, la prèvia, la pràctica i la continuada. Aquest centre innovador està tenint molts bons resultats.

Quin és el projecte d'ICV per a Manresa, quines creus que han estat les vostres principals aportacions per a la ciutat com a partit de govern?

El grup d'ICV som 2 regidors. Al pacte de govern del 2007 la Núria Sensat i jo volíem que durant aquesta legislatura s'afrontés la modernització social, ecològica i ciutadana a la ciutat. Ara, davant el que està passant, s'ha de rellegir el pacte, per adaptar-lo a un context de crisi. Volem fer reemergir el Pla Estratègic 2015 adaptant-lo a la crisi, ja que s'han de prioritzar línies socials i econòmiques.†

LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES, UNA ARMA DE GUERRA

25 DE NOVEMBRE, DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

El proper dia 25 de novembre commemorem el Dia Internacional contra la violència masclista. Des de Dones amb Iniciativa, com cada any, realitzem la nostra campanya per denunciar la violació sistemàtica del dret a viure sense violències que moltes dones pateixen arreu del món. Un dret reconegut a la Declaració dels Drets Humans que aquest any compleix 60 anys, i que encara continua vigent.

Dones amb Iniciativa

enguany la nostra organització reprèn la dimensió mundial iniciada l'any anterior quan vam abordar la campanya dels Femicidis com a un problema global. La violència que s'exerceix contra les dones és un fet que es manifesta arreu del món, i per aquest motiu Dones amb Iniciativa volem mantenir aquesta denúncia adoptant com a tema central de la campanya les violències que pateixen les dones en els conflictes armats, on la violència contra les dones és utilitzada com a arma de guerra.

Els conflictes armats són l'expressió més virulenta de l'ús de la força i del militarisme, i és en aquesta situació on les dones estan en una situació de màxima vulnerabilitat que es tradueix en una multiplicitat de violències masclistes, una xacra que no entén de classes socials, de cultures ni de fronteres. Malgrat que el conflicte armat afecta en general la vida de les comunitats que es troben en aquesta situació, té uns efectes particulars sobre les vides de les dones, les joves i les nenes en la mesura en què les formes de discriminació i violència vers les dones s'exacerben i es recreen al mig de qualsevol conflicte.

Amb aquesta campanya abordarem els impactes diferenciats dels conflictes armats sobre les dones, com afecta la violència, i per altra banda en quina manera hi participen en la construcció de la pau i quines són les aportacions que les dones estan fent a aquesta construcció. Segons l'*Informe sobre conflictes, drets humans i construcció de pau*, de l'Escola de Cultura de Pau de gener de 2008, el 2007 es van registrar 30 conflictes armats. Quan ens endinsem en l'anàlisi d'aquests conflictes amb perspectiva de gènere, constatem que els conflictes armats són realitats marcades per les estructures de gènere present a qualsevol societat.

En els transcurso dels conflictes armats, les divisions de gènere acostumen a exacerbar-se, posant de manifest la distinció de rols pròpia del patriarcat i delimitant perfectament les tasques assignades a homes i dones.

És sota aquest context on les dones es transformen en un instrument de guerra potent per humiliar l'enemic. La violència sexual és utilitzada de manera indiscriminada i amb dos objectius concrets. Per una banda, amb l'objectiu de la submissió de la víctima mitjançant el terror que provoquen els abusos sexuals, i d'altra banda s'aborda la dimensió col·lectiva d'humiliació a tota la comunitat enemiga. Des de Dones amb Iniciativa denunciem la impunitat d'aquests actes que constitueixen crims de guerra.

En 49 de 51 conflictes dels últims 20 anys s'ha utilitzat la violència contra les dones per part dels actors armats.

Les dades que descriuen la violència sexual en els conflictes armats són realment esfereïdores. Segons les xifres que ofereix Nacions Unides, entre 20.000 i 50.000 dones van ser violades en la dècada dels 90 a la guerra a Bòsnia i Hercegovina. Si parlem del conflicte dels Balcans hem d'interpretar aquestes violacions sota un component ètnic i nacionalista, amb la intenció explícita que van exercir els militars serbis de reproducció de fills serbis de dones bosnianes. El cas de la República Democràtica del Congo

és també impactant: desenes de milers de dones són violades sistemàticament pels grups armats d'oposició, les forces armades, la Policia Nacional congoleesa i, de manera creixent, per la població civil. Tots aquests actes queden impunes sota el fals pretext que és un preu que s'ha de pagar per a la pacificació de la zona. Cal tenir present que la violència sexual és una de les manifestacions de les múltiples violències que pateixen les dones en situació de conflicte: les condicions econòmiques de les dones també és recreen, pateixen de primera mà els exilis forçats i les violències físiques i psicològiques s'accentuen.

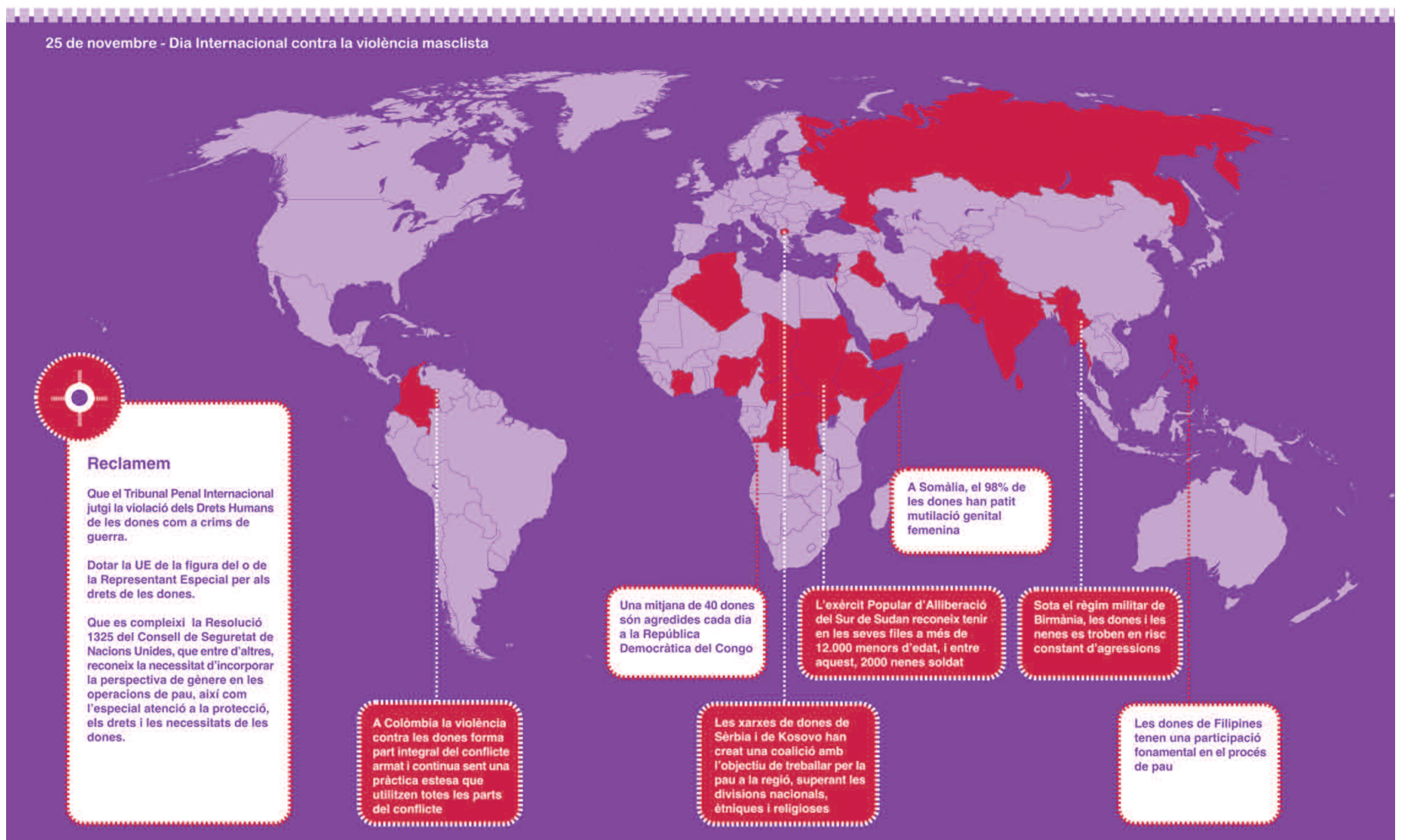
Malgrat tot, cal destacar com moltes dones no assumeixen l'únic rol de damnificades, i adopten un paper rellevant en els processos de construcció de la Pau. Les organitzacions de dones han estat determinants i han fet sentir la seva veu en els processos de negociacions. Per exemple, la iniciativa conjunta que dones de Sèrbia i de Kosovo, un activisme feminista a favor de la pau i de la superació de les divisions ètniques aguditzades pels conflictes armats que han transcorregut a la zona, ha estat una eina eficaç d'enteniment d'ambdues parts. També cal realçar l'experiència de la Ruta Pacifica de dones a Colòmbia, un moviment social feminista, pacifista i antimilitarista sorgit arrel de la preocupació de les dones per fer front al conflicte armat i a la situació de les dones víctimes del mateix. Altres exemples d'activisme de dones que han pres paper rellevant en processos de Pau són els desenvolupats a Uganda i Filipines.

Durant el proper mes Dones amb Iniciativa, en el marc de la campanya del Dia Internacional contra la violència masclista, realitzarem una sèrie d'actes arreu del territori explicatius d'aquesta campanya sobre la situació que pateixen les dones en els conflictes armats.

Les dones en els conflictes armats: situació de màxima vulnerabilitat, múltiples violències

donescv
amb iniciativa

25 de novembre - Dia Internacional contra la violència masclista

JORNADES AMB LA FUNDACIÓ HEINRICH BÖLL

FNH I FHB ORGANITZEN UN SEMINARI SOBRE MOBILITAT

Tal i com fixa el conveni signat per la Fundació Nous Horitzons i la Fundació Heinrich Böll, les dues organitzacions es reconeixen com a fundacions germanes i col·laboraren en la reflexió i la formulació programàtica en l'àmbit de l'ecologia política.

Aquest conveni fixa la realització de dues jornades conjuntes l'any, que tindran l'objectiu de reforçar programàticament l'espai polític de la família verda. La primera d'aquestes jornades va tenir lloc el passat 16 de febrer amb un seminari sobre economia i ecologia que va comptar amb experts del màxim nivell i amb representats dels Verds Alemanys i d'ICV.

El segon seminari, titulat "Experiències en polítiques de mobilitat", es va celebrar el passat 18 d'octubre al Convent dels Àngels de Barcelona, i va consistir en tres taules temàtiques. La primera va tractar qüestions d'economia i transport i va comptar amb la participació de l'expert alemany Heiner Monheim, el responsable del Departament de mobilitat de la CONC, Manel Ferris i amb Ricard Riol, president de la PTP, principal entitat de promoció dels transport públic a Catalunya. Es van comentar els efectes positius de la implementació de sistemes de transport alternatius del vehicle privat i la repercussió en l'eficiència de l'economia que això suposa, reduint la dependència energètica.

A la segona taula, "Mobilitat i canvi climàtic", es van explicar algunes experiències exitoses de reducció de les emissions de CO₂. Hi van intervenir Paul Beeckmans, assessor en qüestions del Grup verd al Parlament Europeu, i Rufi Cerdán, sotsdirector General d'Avaluació Ambiental del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

Imatge del seminari del passat 18 d'octubre

Foto: Jordi Barreras

La darrera taula, "Experiències de gestió en mobilitat", va comptar amb la presència de Josep Pérez Moya, director del Servei Català del Trànsit, i Dani Polo, assessor de la regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Barcelona. En aquesta taula es van compartir experiències de pacificació del trànsit com és la limitació de la velocitat a 80 km/h als accessos de Barcelona, i la futura modificació de l'Avinguda de la Diagonal, que implicarà una xarxa integrada de 30 km de tramvia, des del Baix Llobregat al Barcelonès Nord.

Les conclusions van anar a càrrec de Jordi Guillot, secretari general d'ICV i d'Ernest Urtasun, responsable de Relacions Internacionals d'ICV, que van destacar la importància de la col·laboració amb la Heinrich Böll, principal *Think Tank* europeu en qüestions mediambientals, i la utilitat de poder compartir experiències i establir estratègies comunes per avançar cap a un model d'infraestructures més respectuós amb l'entorn i més sostenible socialment i mediambientalment.†

REVISTA NOUS HORIZONS DEDICADA A LA IMMIGRACIÓ

El número 190 de la revista *Nous Horitzons*, publicat aquest octubre, és un monogràfic dedicat a la qüestió migratòria titulat "Immigració, ciutadania i els reptes de la inclusió social". Un dels atractius de la revista és l'actualitat de la temàtica en qüestió. L'aprovació a la UE de la Directiva de la Vergonya i les propostes de limitacions tant de la contractació en origen com del reagrupament familiar per part del Govern espanyol estan generant discursos de rebuig envers la immigració i un context poc afavoridor de la cohesió social.

El monogràfic pretén fer una mirada més profunda de les "noves" migracions i els nous reptes i necessitats de les dinàmiques relacionades amb la globalització, les desigualtats a escala planetària i les noves formes de divisió internacional del treball. S'aborden alguns elements de debat en àmbits fonamentals per a la cohesió social, com són el mercat de treball, les polítiques educatives, l'accés a l'habitatge, la gestió dels ens locals o la perspectiva de gènere com a instrument d'anàlisi. També es tracten qüestions com la inclusió dels fills i les filles de les persones immigrades i es realitza una radiografia de l'associacionisme i els mitjans de comunicació de les persones migrades a Catalunya i algunes experiències concretes en quant a gènere i integració.†

LA LLIBRERIA

EL MEU CAMÍ CAP A LA UTOPIA

Arcadi Oliveres. Angle editorial.

Arcadi Oliveres és avui un referent dins els moviments socials que clamen per un món millor. Els seus discursos s'han convertit en una arma pedagògica per denunciar les desigualtats, desmuntar el discurs oficial i proposar alternatives viables a l'actual procés de globalització. Com ha arribat Arcadi Oliveres a ser qui és? Quins moments de la seva vida el van marcar? Com ha estat testimoni d'alguns dels esdeveniments socials més rellevants? A *El meu camí cap a la utopia*, Oliveres fa una crònica de moments que tenen a veure amb la política, amb les ONG, amb els somnis, amb la societat civil o amb la família, per mitjà de cròniques vitals escrites en primera persona. El llibre s'acompanya d'un plec central de fotos que testimonien aquest recorregut. Després de *Contra la fam i la guerra* i *d'Un altre món*, se'ns presenta un Arcadi encara més fresc i més proper.†

LA RED EN LA CIUDAD: ANUARIO DE MOVIMIENTOS SOCIALES 2008

Pedro Ibarra i Elena Grau. Icaria editorial.

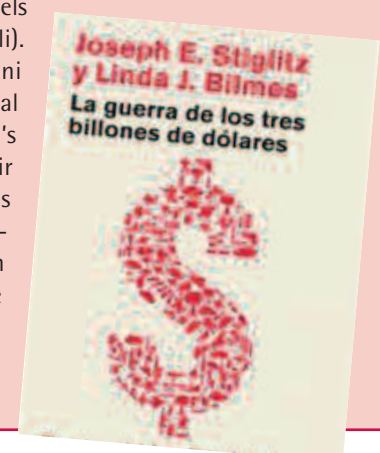
Aquest anuari tracta sobre la ciutat i els moviments socials. La ciutat transforma les identitats i crea greuges que generen respostes col·lectives. La ciutat no compleix la funció de generar espais en els que es construeix i exerceix l'emancipació, la llibertat, la igualtat d'oportunitats, la solidaritat, les identitats compartides. La ciutat provoca fractures, discriminacions i desigualtats, noves i velles indesitjades desigualtats, noves i velles indesitjades soledats. No és un terreny fàcil per a la reflexió, perquè la ciutat no deixa de canviar, de generar noves condicions i barreres per a l'acció col·lectiva. Reflecteix la globalització i posa de relleu que no hi ha sortida des del que és local. Però la lluita contra el global tampoc té sortida sense la lluita des del que és local. Serà molt difícil construir alternatives sense que parteixi dels propis grups de la ciutat, dels territoris.†

LA GUERRA DE LOS TRES BILLONES DE DÓLARES: EL VERDADERO COSTE DEL CONFLICTO DE IRAK

Joseph Stiglitz. Taurus ediciones.

Aquest llibre revela la veritable mesura dels costos de la guerra d'Iraq: des dels derivats de la cura dels soldats ferits, l'abastiment militar i la reconstrucció d'infraestructures, a múltiples costos socials i humanitaris (com els originats per les prestacions per incapacitat als veterans i a les seves famílies, o per la necessitat de reubicar i ajudar milions de refugiats), així com costos econòmics (resultat de la pèrdua de la productivitat, la reducció del comerç i l'ascens dels preus del petroli). Ni Estats Units ni l'economia mundial poden permetre's el luxe de seguir perseguint un dels objectius mal definits a l'Iraq, en un conflicte que tindrà una factura que pagarà tothom durant dècades.†

9a ASSEMBLEA NACIONAL DE JOVES D'ESQUERRA VERDA

CANVIEM LA POLÍTICA PER TRANSFORMAR EL MÓN!

Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz, elegits nous coordinadors nacionals en una Assemblea que va comptar amb la participació de 200 joves d'arreu de Catalunya, que han traçat les línies d'acció del proper mandat de dos anys i han triat els nous òrgans de direcció (Consell Nacional, Coordinació Nacional i Equip Coordinador Nacional).

Els passats 25 i 26 d'octubre es va celebrar a El Prat de Llobregat la 9a Assemblea de Joves d'Esquerra Verda. Aquesta Assemblea es caracteritzava pel relleu al front de l'organització, ja que es van elegir els nous coordinadors nacionals. La nova cocoordinació la formen Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz, amb més d'un 90% dels vots de l'assemblea, mostra del consens i la unitat imperant entre les bases de Joves. Sanz i Díaz relleven Laia Ortiz i David Cid al front de Joves, que han esgotat els seus dos mandats com a màxims responsables de l'organització.

El balanç de gestió presentat pels coordinadors sortints va evidenciar el moment positiu de l'organització, com demostren el creixement i la consolidació de les organitzacions territorials i el creixement de la seva activitat. Un exemple és que trimestralment JEV reparteix arreu del territori un total de 15.000 exemplars de la revista juvenil "Jovent". Tot i així es va saber identificar algunes mancances de l'organització, com són una major coordinació entre les organitzacions territorials i l'augment de l'activitat local.

A l'Assemblea, a més de renovar la cocoordinació nacional, també es va elegir la nova composició dels dos òrgans de la direcció nacional. En primer lloc es va votar el Consell Nacional, màxim òrgan de presa de decisions entre Assemblees nacionals de JEV i en el qual hi són representats responsables d'altres estructures o nivells de participació. Aquest òrgan va elegir per unanimitat el nou Equip Coordinador Nacional, que és l'espai de presa de decisions a nivell executiu. Els dos òrgans combinen renovació i continuïtat, donat que a part dels relleus característics de les organitzacions juvenils per qüestions d'edat, no s'han produït canvis profunds.

A l'Assemblea es van debatre dos documents, un d'Estratègia Política titulat com l'Assemblea, "Canviem la política per transformar el món", que va establir les línies bàsiques de treball dels joves ecosocialistes per als propers anys, per enfortir el marc conceptual de la radicalitat democràtica, per opinar sobre el paper de l'esquerra verda nacional, especialment en l'àmbit català, i per definir les noves formes de fer política. En aquest sentit, el document encoratja ICV a ser més influent en el Govern per desenvolupar polítiques transformadores d'esquerres, ecologistes i feministes a tots els Departaments. El document també situa el Partit al centre de l'activitat política d'ICV, i afirma que "el partit és la base principal de contacte amb la ciutadania: per tant, les decisions han de ser col·legiades amb els òrgans de decisió del partit i els mecanismes de participació n'han de tenir un funcionament àgil i constant".

Miguel Angel Díaz:
"Se'ns ha girat feina. Tot això, necessita de tots i totes vosaltres. Si volem aconseguir-ho, necessitem una esquerra verda nacional forta, cohesionada i combativa".

"Està passant el que nosaltres dèiem fa molt temps, i és que aquest sistema no se sosté."

Intervenció dels nous coordinadors nacionals de Joves d'Esquerra Verda, durant l'Assemblea

Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz

Foto: Laura Camps

El document també defineix la necessitat de noves formes de fer política i afirma que "aquesta manera diferent de fer política passa pel diàleg i la transparència en tots els espais i, sobretot, des dels espais de Govern".

El segon document, sobre l'Estat del Benestar, es titula "Més esquerres, més benestar" i va generar debat sobre el posicionament de l'organització davant el desmantellament progressiu de les polítiques de benestar. El document aborda com concretar la modernització ecològica de l'Estat, fa pedagogia sobre la necessitat de que els qui més tenen paguin més impostos i relata tot un seguit de mesures redistributives per fer-ho efectiu. També es posiciona sobre el model d'educació i universitat pública i de qualitat, així com a favor de la despenalització de les drogues. El document també va dedicar bona part de l'anàlisi a llegir l'actual situació de crisi econòmica i les respostes transformadores que ha de donar l'organització. En aquest sentit, a la seva intervenció com a convidat, Joan Herrera va afirmar que "el capitalisme està en estat de shock" i que calen polítiques redistributives "perquè la crisi no la paguem els de sempre".

Després de l'emotiu acte de cloenda, que va comptar amb les intervencions de Lluís Tejedor, alcalde d'El Prat de Llobregat i de Joan Saura, president d'ICV, es va produir el comiat d'Ortiz i Cid, on es van mesclar emocions i agraïments. El moment més esperat, però, eren els discursos de la nova cocoordinació. Al discurs de Miguel Ángel Díaz va predominar la descripció de la situació actual de context de crisi. En aquest sentit va afirmar que "està passant el que nosaltres dèiem fa molt temps, i és que aquest sistema no se sosté."

Janet Sanz:

"Volem agrair la feina feta pel David Cid i la Laia Ortiz, que ha permès a Joves fer una bona tasca els darrers anys".

"La socialdemocràcia ha llançat la tovallola, s'ha rendit al sistema perquè això ja els beneficia i ha deixat de banda les polítiques d'esquerres".

Ho hem dit en tots els àmbits, no podíem deixar l'economia en mans del mercat, o millor dit, no podíem deixar la política econòmica en mans d'empresaris i banquers, que és el que han fet aquells que ens acusaven, amb raó, d'intervencionistes". Díaz també va referir-se a la política d'aliances de l'esquerra verda nacional, i va recollir el posicionament de Joves al document d'estratègia aprovat a l'Assemblea. "Si alguna persona d'esquerres i ecologista creu que es pot aconseguir una Catalunya socialment justa i ecològicament sostenible governant amb CiU, que recordi el carnet per punts per a immigrants, que recordi la proposta de fer una nova pista sobre el mar a l'aeroport i que recordi el Cas Treball i el Cas Turisme". Janet Sanz va criticar l'actitud d'alguns sectors de l'esquerra. "En l'últim any hem vist forces que han donat suport a iniciatives com la directiva de les 65h i la de retorn. La socialdemocràcia ha llançat la tovallola, s'ha rendit al sistema perquè això ja els beneficia i ha deixat de banda les polítiques d'esquerres". També va centrar-se en el cas concret de la LEC, i va afirmar que "actualment tenim uns socis de govern que de vegades no distingeixen on és la dreta i on és l'esquerra, com per exemple amb la Llei d'Educació. Iniciativa és la força política que manté el que haurien de ser els objectius d'un govern d'esquerres: la defensa del sector públic i dels drets dels treballadors i treballadores. Per això Iniciativa no ha de donar suport ni acceptar una Llei d'educació pactada amb Convergència".

5 idees contra la crisi

Avui estem vivint una crisi estructural del capitalisme, una crisi que té implicacions a nivell social, energètic i alimentari. Des d'ICV presentem cinc idees contra la crisi que han de servir perquè les conseqüències d'aquesta greu situació econòmica no recaiguin sobre els treballadors i les treballadores, sobre els i les més febles.

1 **Defensem els drets socials.** **Necessitem pressupostos socials.**

Davant la situació de crisi econòmica cal defensar els drets dels treballadors i de les treballadores. La crisi no pot servir d'excusa per retallar les prestacions socials.

No acceptarem que la solució a la crisi sigui menys salaris, menys estabilitat a la feina i abaratir el cost dels acomiadaments. Alhora, cal impulsar mesures per a la inserció laboral, la formació i la creació de nova ocupació.

Des d'ICV treballarem per aprovar pressupostos socials que permetin fer front a la situació de crisi econòmica i en cap cas acceptarem que es disminueixi la despesa social.

2 **Diners no només per als bancs,** **sinó també per a les persones.**

Apostem per mesures de sanejament financer i de suport a la liquidesa. Això cal fer-ho a través d'organismes públics que no només garanteixin l'estabilitat del sistema sinó també l'accés al crèdit i la seguretat dels dipòsits dels ciutadans i de les ciutadanes. En tot cas, els ajuts no poden anar a fons perdut i en bona part s'haurien de fer com a préstec o com a participació en el capital dels bancs.

Alhora denunciem l'actitud del Govern central que, davant la necessitat de més despesa social, ha mirat primer cap a una altra banda, per després dotar de recursos les entitats financeres.

Així han aprovat mesures per valor de 50.000 milions d'euros destinats als bancs i només 1.200 milions d'euros per a la llei de Dependència.

3 **Davant la crisi energètica,** **modernització ecològica.**

Un del orígens de la crisi és ambiental i té a veure amb la dependència del petroli. Per tant, la superació de la crisi no es pot fer en contra del medi ambient. Avui necessitem un *green new deal* (un nou acord social i ecològic) a nivell global que lluiti contra el canvi climàtic i aposti per l'energia renovable, pel transport sostenible i per la sobirania alimentària.

A l'Estat espanyol cal un canvi de model productiu, deixant enrere una economia basada en l'especulació immobiliària i el turisme, apostant per augmentar la productivitat, obrir el teixit industrial a l'exterior i millorar les infraestructures de transport públic (trens, metro, autobusos, accés als polígons).

4 **No als acomiadaments massius** **i indiscriminats.**

Reclamem una actitud de fermesa del Govern de l'Estat i del Govern de la Generalitat davant els expedients de regulació d'ocupació. Les administracions no han d'acceptar aquells acomiadaments que les empreses multinacionals plantegin de manera injustificada per reduir la plantilla, especialment en empreses altament competitives, tant a nivell productiu com de qualitat, i amb importants índexs de beneficis.

Els expedient de regulació d'ocupació no poden ser un xec en blanc per a les empreses i han d'anar acompanyats d'un pla social i d'un pla industrial.

5 **Controlar l'economia i el mercat.**

L'actual crisi econòmica i l'esclat de la bombolla financera han fet evident el fracàs de la globalització neoliberal, que prioritza els interessos econòmics per davant dels interessos de la gent i que nega la intervenció dels poders públics, fins que les situacions de crisi mostren que el mercat és incapaç de resoldre les contradiccions que genera.

Reclamem una refundació de les institucions internacionals que han actuat com agents del capitalisme a nivell internacional. Així, cal refundar institucions com el Banc Mundial, el Fons Monetari Internacional i l'Organització Mundial del Comerç que han estat responsables de la implementació de polítiques de reducció de la despesa pública, privatitzacions, reducció dels impostos i liberalització dels moviments de capital en molts països del nord i especialment del sud.

Apostem per la implementació d'un impost internacional sobre les transaccions de divises. Aquest impost de control dels capitals financers es coneix amb el nom de "Taxa Tobin".

Finalment a nivell europeu, defensem el canvi dels Estatuts del Banc Central Europeu per tal que no tingui com a objectiu únic l'estabilitat dels preus sinó també la creació d'ocupació.

www.contralacrisi.cat

Que en nom de la crisi no retallin drets socials